

ಅಪರಂಜಿ

ಫೆಬ್ರವರಿ
1991

ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ

ಪ್ರಕಾಶ್

ಶಿವು

ನಾ. ಕ.

ಎಸ್. ಎಸ್. ಶೈಲಜಾ

ಎಸ್. ಚಂಚಲಾ ರಾವ್

ಶಾಂತಾ ರಘು

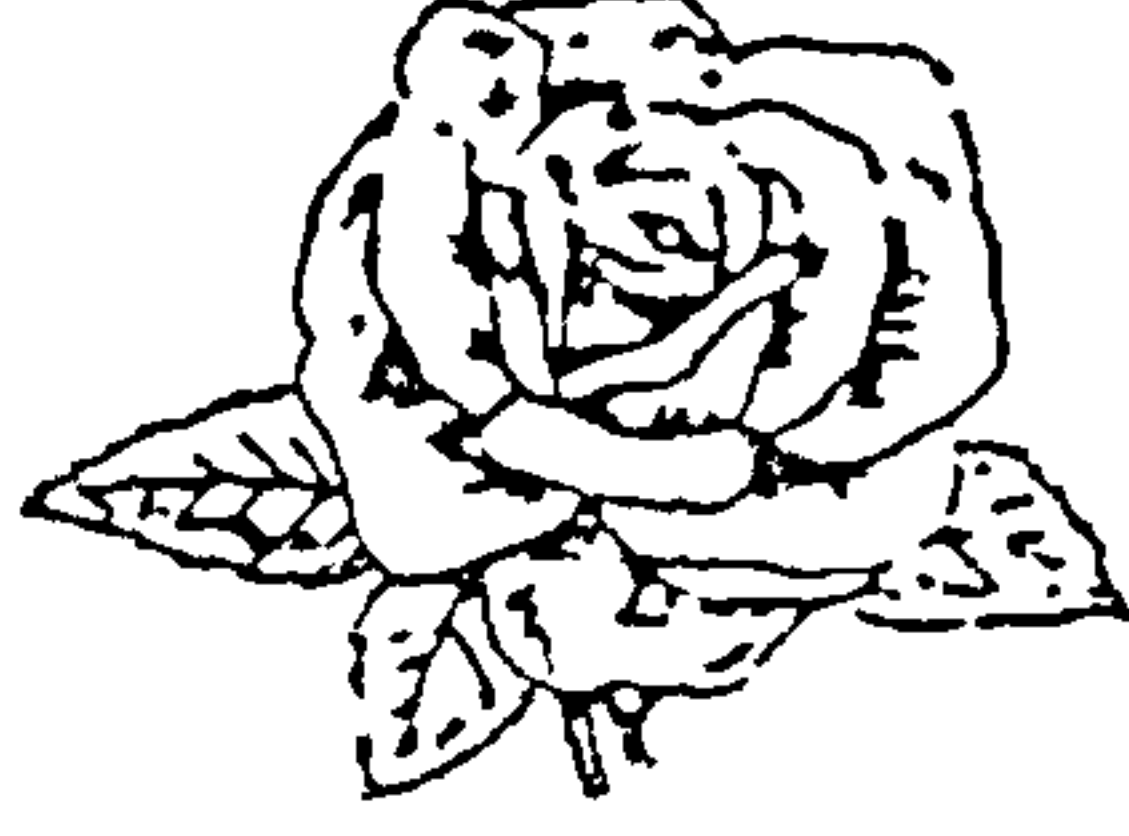
ಕಮಲಾ ರಾಮಾಸ್ವಾಮಿ

ಅ. ರಾ. ಸೇ.

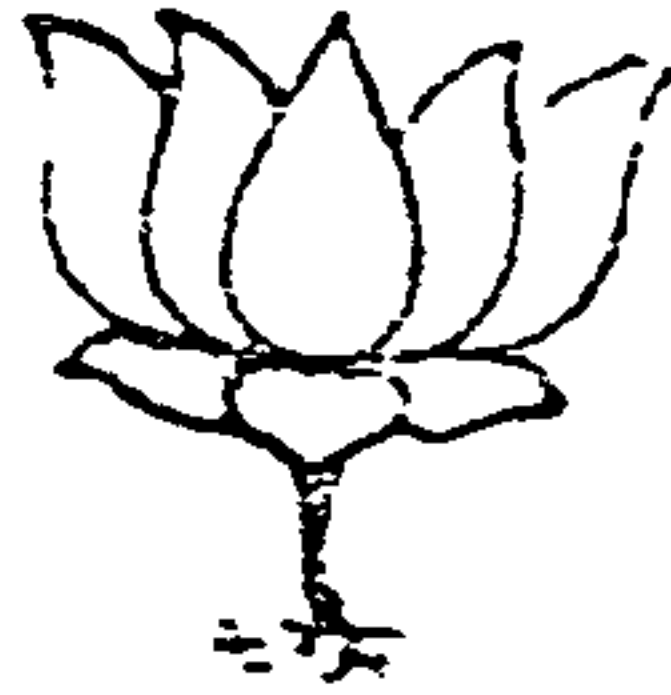

ಪ್ರತಿ: 2 ರೂ. 50 ಪೈ.

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಎಸ್. ವಿ. ಆರ್. ವಿಜೇಂದ್ರ
ಬೆಂಗಳೂರು

ಸಂಪುಟ ೮

ಫೆಬ್ರವರಿ ೧೯೯೦

ಸಂಚಿಕೆ ೫

ನನ್ನ ಪಾಡು

ಬಿದ್ದರೆ ನನಗೋ ಮೂರೇ ಮತಗಳು

ಬದ್ಧ ವಿರೋಧಿ! ಮುನ್ನೂರೇಂಟಾ ?

ಅದರು ಹಂದತಿ ಕಾಲರ್ ಪಟ್ಟಿಯ ಹಿಡಿದು ಕೇಳಿದಳು

“ಒಂದು ಮತವು ಖಂಡಿತ ನಿಮದೊಪ್ಪಿದ

ಒಂದನು ನಾನೇ ಹಾಕಿದ್ದೂ ನಿಜ

ಸುಂದರಿಯವಳು ಪೂರನೆಯಾಕೆಯು ಹೇಳುವಿರೋ ಬೇಕೋ”

— ಭಂದೋಮಿತ್ರ

<p>ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು ; ಶ್ರೀ ಅ. ರಾ. ಸೇ. ಶ್ರೀ ಶೇಷಗಿರಿ</p> <p>ಸಂಪಾದಕ : ಶಿವಕುಮಾರ್</p>	<p>ಚಂದಾ ವಿವರ : ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ : 2 ರೂ. 50 ಪೈ. ಪಾರ್ಷ್ವಿಕ ಚಂದಾ : 25 ರೂ. ಆಜೀವ ಚಂದಾ : 2-50 ರೂ.</p>	<p>ವಿಳಾಸ : ಅಪರಂಜಿ ಕಾರ್ಯಾಲಯ 36, 6ನೆಯ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ ಬೆಂಗಳೂರು 560003 ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ : ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯ ವರೆಗೆ</p>
--	---	---

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಲೇಖನ	ಲೇಖಕ/ಲೇಖಿಕೆ	ಪುಟ
ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಪ್ರಕಾಶ್	4
ಇಲೆಕ್ಟ್ರಾನ್ ಪ್ರಪಂಚ	ವಿವು	6
ನಾ. ಕ. ಅವರ ಅನರ್ಥಕೋಶದಿಂದ		7
ಮದುವೆ ಮನೆ ಡಿನ್ನರ್	ನಾ. ಕ.	8
ಹೀಗೂ ಉಂಟೇ ?	ಬಿ. ಎಸ್. ಶೈಲಜಾ	14
ಸಿನಿಮಾಕ್ಕೆ ಹೊರಟಾಗ	ಎಸ್. ಜಂಜಲಾ ರಾವ್	19
ಅಮೆರಿಕದ ಟಿ. ವಿ.	ಶಾಂತಾ ರಘು	24
“ಇಕ್ಕಿ ಪಿಕ್ಕಿ ಇಂದಕಿ”	ಕಮಲಾ ರಾಮಾಸ್ವಾಮಿ	30
ಕನ್ನಡದ ಮೊದಲ ಶಾಸನ	ಆ. ರಾ. ನೇ.	34

ಮುದ್ರಣ : ಇಂಪ್ರೆಷನ್ಸ್, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು

ದೂರವಾಣಿ : 342144

ಅಪರಂಜಿ

(ತಿಳಿನಗಯ ಕಾರಂಜಿ)

ಸಂಪುಟ ೮

ಫೆಬ್ರವರಿ ೧೯೯೦

ಸಂಚಿಕೆ ೫

ಅದೇ ನೀನಾಗಿರುವೆ.

—ಛಾಂದೋಗ್ಯ.

ಅ, ಪರಬ್ರಹ್ಮವೇ ನೀನು. ನೀನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೊರಟ ಅನಂದವೇ ನೀನು. ನೀನು ಪರಬ್ರಹ್ಮವೇ ಆಗಿರುವೆ ಹೀಗೆಂದು ಉದ್ಘಾಟನೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಮಗನಾದ ಶ್ವೇತಕೇತುವಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಈ ಅರ್ಥವನ್ನು 'ತತ್ತ್ವಮಸಿ' ಎಂಬ ಮಹಾ ವಾಕ್ಯ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಇದನ್ನು ಬೇರೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಈಗ ಕಾಣಬಹುದು.

'ಅವರು', 'ವಿಚ್ಛಿದ್ರಕಾರಿ ಶಕ್ತಿಗಳ ಹುಟ್ಟುಡಗಿಸಬೇಕು', 'ಶಾಂತಿಗೆ ಕಂಟಕ ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ', 'ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಗಲಭೆ ಹುಟ್ಟು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು' ನೀವೇ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ 'ಅವರು' ಎಂತಹವರು? ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳುವ ಸಹನೆ ಇರುವವರೇ? ಎನ್ನುವುದು ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ!

—ಪ್ರಕಾಶ್

ಕೊರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಉದ್ಧ ಹೆಸರಿಗೆ ಕಡಿವಾಣ:-

—ಸುದ್ದಿ

ತಿರುಚ್ಚಾನ ಕೋದಂಡ ಸುಬ್ರಮಣ್ಯಂ ಎಂಬ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ, ನಾನು ಸಿಯೋಲ್ ನೋಡುಕ್ಕೆ ಆಗುಲ್ಲ ಅಂತ ಅತ್ತನಂತೆ !

* *

ಕೊಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ಸಂಭವವಿಲ್ಲ.

—ಜಾರ್ಜ್ ಬುಷ್

ಸರಿ, ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಅವರು ಪೊದೆಯು . ಸುತ್ತ ಹೊದೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ !

* * *

ಕೆಸರು ಗದ್ದೆ ಓಟ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗುತ್ತಿದೆ.

—ಶೀಷಿಗ

ಭಾರತದ ರಾಜಕೀಯ ರಂಗವನ್ನ ತೀರ ಈ ರೀತಿ ವರ್ಣಿಸಬಾರದು !

* * *

ಪರಹಿತಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ತಾರದ ಪರ್ಮನೆಯೇ ಧರ್ಮ.

—ಶ್ರೀ ಶಿವರಾಮಕಾರಂತ

ಅರಣ್ಯರೋದನ ಅಂದರೆ ಇದೇ !

* * *

‘ಪಂಚತಾರಾ ಹೋಟೆಲ್‌ಗಳ ನೆಲಸಮಕ್ಕೆ ಗೋವಾ ಸರ್ಕಾರದ ಆದೇಶ.

—ಸುದ್ದಿ

ಟೂರಿಸಂ ವರ್ಷ ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವಾಯಿತು !!

* * *

ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯವರ ಮೇಲೆ ಶಿಸ್ತು ಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಆಗ್ರಹ.

—ಸುದ್ದಿ

ಆಗಲೇ ‘ಶಿಸ್ತು ಕ್ರಮ’ ಆಗಿತ್ತಲ್ಲ ?

* * *

ಕೊಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ತಡೆವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಕಡಿಮೆ.

—ಪತ್ರಿಕೆ

ಅರಾಫ್‌ ಅವರು ಕೊಲ್ಲಿ, ಕೊಲ್ಲಿ, ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾರಂತೆ.

* * *

ಬೇಕರ್ ಅವರ ಬ್ರೆಡ್ ಜನೀವಾದಲ್ಲಿ ಬೇಯಲಿಲ್ಲ ಅನ್ನಬಹುದು ಈಗ !

* * *

ತಮಿಳುನಾಡಿಗೆ ನೀರು ; ಇಂದು ಮಾತುಕತೆ.

—ಪತ್ರಿಕೆ

ಹೌದು, ಅವರಿಗೆ ನಾವು ನೀರು ಕುಡಿಸಲೇ ಬೇಕು !

* * *

ಚೀನಾ ; 17 ಬುದ್ಧಿಜೀವಿಗಳ ಬಿಡುಗಡೆ.

—ಸುದ್ದಿ

ಬುದ್ಧಿ ಇದ್ದುದ್ದೇ ವಾಪ, ಆವರ ತಪ್ಪು !

* * *

ರಾಜೀವ್ ನನ್ನ ನಾಯಕ.

—ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲ್

ಹಾಗೇ ಕಾಣುತ್ತೆ !

ಇಲೆಕ್ಟ್ರಾನ್ ಪ್ರಪಂಚ

(ಒಂದು ಗದ್ಯ — ಪದ್ಯ)

ಶಿವ

ಇಲೆಕ್ಟ್ರಾನನ್ನು ಯಾರೂ ನೋಡಿಲ್ಲವಂತೆ
ಅದರಲ್ಲೂ ಒಂದು ಪ್ರಪಂಚವೇ ಏಕೆರಬಾರದು ?
ಕವಿಗಳೂ, ಸೈನಿಕರೂ, ಇರುವ ಆ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ
ಇಲ್ಲಿನಂತೆಯೇ ಯುದ್ಧ ಸನ್ನಾಹ ನಡೆಯುತ್ತಿರಬಹುದಲ್ಲವೇ ?

ಸೂರ್ಯನ ಸುತ್ತ ನಮ್ಮ ಭೂಮಿ ಸುತ್ತುವ ಹಾಗೆ
ಇಲೆಕ್ಟ್ರಾನು, ನ್ಯೂಕ್ಲಿಯಸ್ಸಿನ ಸುತ್ತುತ್ತಿದೆಯಂತೆ
ಎಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿಯ ಹಾಗೆ—ಗಾತ್ರ ಮಾತ್ರ ಅತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮ
ಅವರ ಪ್ರೀತಿಯ ರೀತಿ ನಮ್ಮಂತೆಯೇ ಇರಬಹುದಲ್ಲವೇ ?

ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಗಾತ್ರವಾದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅವರ ಗಣಿತ
ನಮ್ಮದರಿಂದ ಬೇರೆ ಅನ್ನಲಾದೀತೆ ?
ನಮ್ಮಂತೆ ಅವರಿಗೂ ಕಷ್ಟಕೋಟಲೆಗಳಿರಬಹುದಲ್ಲ
ಅವರ ಉದ್ವಿಗ್ನತೆ ನಮ್ಮದನ್ನು ಮೀರಿಸಿರಬಹುದಲ್ಲವೇ ?

ಅವರ ಸಾಧು ಸಂತರೂ, ಅದರದ್ದೇ ನಿರ್ವಾಣವನ್ನು
ಬೋಧಿಸುತ್ತಿರಬಹುದು—ಇಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿನ ಆಜೆ
ಬಹು ದೂರದ ಶೂನ್ಯ ಅಂತರಗಳದ ನಿಗೂಢ ಸತ್ಯವನ್ನು
ನಮ್ಮಂತೆಯೇ ಅವರೂ ಹಾಡುಕುತ್ತಿರಬಹುದಲ್ಲವೇ ?

ನಾ. ಕ. ಅವರ ಅನರ್ಥಕೋಶದಿಂದ

- ಗಗನರೋದನ — ರೇಡಿಯೋ ಸಂಗೀತ.
- ಓಂ — ಅನಾದಿ ಭಾರತೀಯನ ಮೊತ್ತ ಮೊದಲ ತೇಗು.
- ಆಗಸ — ಕೇವಲ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಂದಲೇ ಬಂಡೆಗಳನ್ನು ಪುಡಿ ಮಾಡಲು ಯತ್ನಿಸುವವ.
- ಆರ್ಯ ಪುತ್ರ — ಮಾವನ ಮಗನೇ ಎಂದು ಪುರಾತನ ಭಾರತೀಯ ನಾರಿ ಯರು ತಮ್ಮ ಪತಿಯರನ್ನು ಸಂಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರೀತಿ. ಈಗ ಬರೇ ಮಗನೇ ಎನ್ನುವುದು ವಾಡಿಕೆ.
- ಗಾಯಕ — ಗಾಯಪಡಿಸುವವನು.
- ಅಶ್ವ ಶಕ್ತಿ — ಎರಡೂವರೆ ಸೇರು ಹುರುಳಿ.
- ಮಂತ್ರಿ — ಇದಕ್ಕೆ ಜಾಕಿ ಎಂತಲ್ಲೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಪ್ಯಾಕೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು.
- ಇ — ಸ್ಕೂಲು, ಸ್ಟೀಡು, ಸ್ವಾನು, ಸ್ಟ್ರೀ, ಮುಂತಾದ ಪದಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಿಸಬೇಕಾದಾಗ ಈ ಶಬ್ದವನ್ನು ಮೊದಲು ಸೇರಿಸಬೇಕು.
- ಮಾಮೂಲು — ಆಡಳಿತ ಚಕ್ರದ ಕೀಲೆಣ್ಣೆ [Mum-oil] ಎಂಬುದರ ತದ್ಭವ.
- ರಂಪ — ಬಾಲಲೀಲೆ.
- ಮಂಗ — ಸರಿಯಾದ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು ಜೀವನ ಸಾಗಿಸಿ, ಘೋರ ಯುದ್ಧಗಳಿಂದ ಪಾರಾದ ನಮ್ಮ ಜಾಣ ನೆಂಟ.
- ವೃದ್ಧ — ಅರುವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಲಾರಿ ಅನಾಹುತಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕದ ಚುರುಕ.
- ತ್ಯಾಗಿ — ಸುಖಪಡಬಾರದು ಎಂಬ ಬೋಧನೆಗೆ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟ ದಡ್ಡ.
- ಹೊಗಳು ಭಟ್ಟ — ಬೆನ್ನ ಹಿಂದೆ ದೇಳಲು ಬಾಯಿ ಬರದದ್ದನ್ನು ಎದುರಿಗೆ ಬಂದು ಹೇಳುವ ಹೇಡಿ.
- ಮಾರಿ — ಮೋರೆಯನ್ನು ನೋಡಿ.
- ಮೋರೆ — ಯಾರದ್ದೇ ಆಗಲಿ ಧಾರವಾಡದ ಕಡೆ ಇದನ್ನು ಮಾರಿ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಕೊರವಂಜಿಯಿಂದ

ಮದುವೆ ಮನೆ ಡಿನ್ನರ್

— ನಾ. ಕ.

(ಎಸ್. ವಿ. ವಿ. ಕೃತಂ)

ಮದುವೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆ ಯಾವುದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮಂಥವರಿಗೆ ಡಿನ್ನರ್ ತಾನೆ ಬೇಕಾದ್ದು ? ರಂಗಸಾಮಿ ಡಿನ್ನರಿಗೆ ಕರೆದಿದ್ದ. ಡಿನ್ನರಿಲ್ಲದೆ ಯಾವುದೂ ನಡೆಯುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ, ಅನ್ನಿ. ಒಬ್ಬನಿಗೆ ರಾವ್ ಸಾಹೇಬ್ ಬಂತು ! ಡಿನ್ನರ್ ! ಗಂಡು ಮಗು ಆಯಿತು ! ಡಿನ್ನರ್ ! ಅದಕ್ಕೆ ಪಾಸಾಯಿತು, ಡಿನ್ನರ್, ಖಾಯಿಲೆ ವಾಸಿ ಆಯಿತು, ಡಿನ್ನರ್ ! ಕಾಶಿಗೆ ಹೋಗಿ ಗಂಗಾ ಸ್ನಾನ ಮುಗಿಸಿ ಬಂದರು. ಡಿನ್ನರ್ ! ಹೊಟ್ಟೆ ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದಿದ ಮೇಲೆಲ್ಲವೆ ಇತರ ಖುಷಿ ಎಲ್ಲವೂ ?

ಎಲ್ಲಾದರೂ ಒಳ್ಳೇ ಡಿನ್ನರ್ ದಕ್ಕುತ್ತೆ ಅಂದರೆ ನಾನು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಏನಪ್ಪ ಮಾಡುವುದು ? ಅವನು ಡಿನ್ನರಿಗೆ ಕರೆದು ಬಿಟ್ಟಿದಾನಲ್ಲಾ ! ಶುದ್ಧ ನ್ಯೂಸನ್ ಸ್ ಕಣೋ ! ಚಕ್ಕರ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ಬೈತಾನಲ್ಲೋ !” ಎಂದು ಗೊಣಗುತ್ತಾರಲ್ಲಾ, ಅವರಿಗೆ ಇರುವುದು ತಲೆಯೊಳಗೆ ಮೆದುಳಲ್ಲ, ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ಹುಣ್ಣು !

“ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಎಬ್ಬಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ, ಲೇಟ್ ಮಾಡಬೇಡ. ಬಂದೇ ಬರಬೇಕು, ಬೇಗ ಬರಬೇಕು” ಎಂದು ರಂಗಸಾಮಿ ಖುದ್ದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದ. ವಾನು ಗೋಪು, ರಾಜು ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಕ್ಲಬ್ಬಲ್ಲಿ, “ಲೋ ! ನಮ್ಮ ಮನೆ ಮೇಲೇ ಬನ್ನಿರೋ ! ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗೋಣ” ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಡಿನ್ನರಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಹೋಗಕೂಡದು. ಎಡ ಬಲಕ್ಕೆ ಇಬ್ಬರಿರಲೇ ಬೇಕು. ಹತ್ತೂ ಮುಕ್ಕಾಲಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ‘ಆ ಗಯೆ’. ನನ್ನ ಸ್ನಾನ ಗೀನ ಎಲ್ಲ ಮುಗಿ ದಿತ್ತು. ಹರಟೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತ ಕೂತಿದ್ದೆವು.

ಬಾಗಿಲು ಸಂದಿನಲ್ಲಿ ಸರಸು ನಿಂತುಕೊಂಡು, ಬನ್ನಿ ಒಳಕ್ಕೆ ಎಂದು ಸನ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ನನಗದು ಗೋಚರವಾಗಲಿಲ್ಲ, ನನ್ನ ಹರಟೆಯ ಭರಾಟೆಯಲ್ಲಿ, ಗೋಪು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿದ. ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆ ಇಂಥದ್ದರ ಮೇಲೆಲ್ಲ ಬಲು ನೂಕು ದೃಷ್ಟಿ- “ಒಳಗೆ ಕರೆಯುತ್ತಿರುವ ಹಾಗಿದೆ, ಕಣೋ!” ಎಂದ. “ಕರೆಯೋದಿಲ್ಲ! ಯಾಕೆ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ” ಎಂದೆ, ಪೆದ್ದು ಪೆದ್ದಾಗಿ, ಹೊರಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿಯೇ ಇದ್ದೆನಲ್ಲಾ ಎಂಬ ಧೈರ್ಯದ ಮೇಲೆ,

“ನಿಮ್ಮನ್ನೇ, ಕೊಂಚ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಹೋಗಿ!” ಎಂಬ ಮೆಲು ದನಿ ಕೇಳಿ ಸಿತ್ತು. “ಇಕೊ ಬಂದೆ.....ಸ್ವಲ್ಪ ಕೂತಿರಿ, ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಎದ್ದೆ. “ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬಾ! ಅವಸರ ಏನೂ ಇಲ್ಲ, ಡಿನ್ನರ್ ಅಂದರೆ ಒಂದು ಒಂದೂವರೆ ಆಗಿಯೇ ಆಗುತ್ತೆ” ಎಂದ ಗೋಪು. “ಇಲ್ಲ. ಕಣೋ! ಹನ್ನೆರಡಕ್ಕೆ ರಾಕೂರಾಕ್ ಈಗಿನ ಹನ್ನೆರಡಕ್ಕೇನೆ ಎಲೆ ಹಾಕಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ ಅಂತ ಅವನೇ ಹೇಳಿಲ್ಲ ವೇನೋ, ರಾಜು?” ಎಂದೆ. “ಊಟಕ್ಕೆ ಮುಂಚು, ಪಾರಕ್ಕೆ ಹಿಂಚು, ಅಂತ ಗಾದೆ ಕೇಳಿಲ್ಲವೇನೋ?” ಎಂದೆ. “ಹೇಳೋದೇನೋ ಹಾಗೇನೆ! ಮದುವೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡು ಎಂದರೆ ಹನ್ನೆರಡು ಅಂತ ಯಾವನೋ ಹೇಳಿದ್ದು?” ಎಂದು ಗೋಪು ಹಟ ಹಿಡಿದ.

ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಲೂ ಸರಸು “ಉಪ್ಪಿಟ್ಟು ಮಾಡಿದೇನೆ. ಒಂದಿಷ್ಟು ಬಾಯಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಕಪ್ ಕಾಫೀನೂ ಬನ್ನೋಳ್ಳಿ!” ಅಂದಳು, ಗಂಭೀರ ವಾಗಿ. “ಫತ್! ಆಗಲೇ ಹನ್ನೊಂದು! 12ಕ್ಕೆ ಊಟ. ಉಪ್ಪಿಟ್ಟು ಕಾಫಿ ಯಾರಿಗೆ ಜೇಕು?” ಎಂದೆ, ರೇಗಿ. “ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳಿ. ಒಂದು ತುತ್ತು ಹಾಕಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಡಿನ್ನರ್ ಅಂದ್ರೆ ಎರಡು ಗಂಟೆ ಮೂರು ಗಂಟೆ ಮಾಡಿಬಿಡು ತ್ತಾರೆ. ತಾಳ ಹಾಕುತ್ತಾ ಕೂತುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ” ಅಂದಳು. “ಏನೇ ಇದು? ಡಿನ್ನರ್ ಅಂತ ಪುಟ್ಟಾಗಿ ಕೂತು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಸಿಕೊಂಡು ಭರ್ತಿ ಹೊಡೆಯೋದು ಬಿಟ್ಟು, ಸುಮ್ಮನೆ ಎಂಜಲು ಮಾಡಿ ಬಾ ಅಂತೀಯಾ? ಉಪ್ಪಿಟ್ಟು ತುಂಬಿಕೊಂಡರೆ ಹಸಿವೇ ಇಂಗಿ ಹೋಗುತ್ತೆ. ಕಾಫಿ ಕುಡಿದರೆ ರುಚಿನೇ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದೆ. “ಹೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ, ಬನ್ನಿ ಇಲ್ಲಿ!” ಅಂತ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಎಳೆದೇಬಿಟ್ಟಳು, ಗಂಡುಬೀರಿ! “ಬಿಡೆ! ಅವರನ್ನ ಅಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿಬಿಟ್ಟು ನಾನಿಲ್ಲಿ ತುರುಕಬಹುದೇನೆ ನಿನ್ನ ತಿಂಡಿನ?” ಅಂದೆ. “ಒಂದು ತುತ್ತಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು, ಮಹಾ! ಅವರು ಜಾಣರೇನೆ, ಭರ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡೇ ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ” ಅಂದಳು. ಅಡಿಗೆ ಮನೆ ಕಡೆ ಓಡಿದಳು.

ನಾನು ಹಿಂದೆಯೇ ಓಡಿದೆ. “ಲೇ! ಅವರನ್ನ ಜಾಣರು ಅಂತ ಅಂದು, ನನ್ನನ್ನ ದಡ್ಡ ಅಂದುಬಿಟ್ಟೆಯಲ್ಲೇ” ಎಂದು ಅಂಗಲಾಚಿದೆ. “ಬೇಡ. ಸರಸು!

ಸೊಗಸಾದ ಡಿನ್ನರ್‌ನ ಹಾಳು ವಾಡುತ್ತೀಯಲ್ಲೇ” ಎಂದು ಬೇದಿಕೊಂಡ. “ಸರಿ ! ಎತ್ತಲಾಗಾದರೂ ಹೋಗಿ, ನನಗೇನು ? ಅಯ್ಯೋ ವಾಪ ಅಂತ ಸಂಕಟವಾಯಿತು, ಹೇಳಿದೆ. ಒಲ್ಲೆ ಅಂದರೆ ಹೊಡೆದು ತಿನ್ನಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ?” ಅಂದಳು. “ಬೇದ, ಸರಸು !” ಎಂದು ನಗುತ್ತಾ ಅವಳ ಗಲ್ಲಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪೆಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟು ಒದುಕಿದ ಅಂತ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಓಡಿ ಬಂದ.

ಮೂರು ಜನರೂ ಹೊರಟೆವು. “ಏನಯ್ಯ ! ಎಕ್ಕಡ ಬೇಕೆ?” ಎಂದೆ. “ನಾವೇನೋ ತಗುಲಿಸಿಕೊಂಡಿದೆವೆ. ತಂದುಬಿಡು, ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾದರೂ ಮರೆಯಾಗಿಟ್ಟಿರೋಣ” ಅಂದ ರಾಜು, “ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ ! ಪಂಕಟರಂಗಂ ಮನೆ ಮುಂಜಿ ಡಿನ್ನರ್‌ನಲ್ಲಿ ನನ್ನದು ಪರಾನ್ ಸ್ಲಿವರ್‌ನ ಯಾವನೋ ಹೊಡೆದೇಬಿಟ್ಟು..... ಇದು ಹೊಸಾ ಹೊಸದು !.... ಇದನ್ನೂ ಕಳೆದರೆ ಗತಿ ಏನು ?” ಎಂದು ಗೋಳಾಡಿದೆ. ನಾನಂತೂ ಹೋದರೆ ಹೋಗಲಿ ಇದ್ದರೆ ಇರಲಿ ಅಂತ ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಿದೇನೆ” ಅಂದ ರಾಜು — ಅವನಿಗಿನ್ನೂ ಮದುವೆ ಇಲ್ಲ! ಗೋಪು ಹೆಂಡತಿ ತವರು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಳು. ನನ್ನ ಪಾಡೇ ಕಷ್ಟ....ಲ್ಲೋ! ಉಳಿಯುತ್ತೋ, ಕಳೆಯುತ್ತೋ ಎಂಬ ಅನುಮಾನ ಯಾಕೆ ? ಇಲ್ಲೇ ಇರಿಸಿ ಹೋಗಿ.... ಬರುತ್ತಾ ಹೀಗೆ ಬನ್ನಿ” ಎಂದೆ “ಆದೂ ಒಂದು ಐಡಿಯಾನೇ” ಎಂದು, ಗೋಪು ಹಿಂತಿರುಗಿದ. “ಛೇ! ಯಾಕೊ ! ಯಾರೋ ಕದಿಯುವವರು ಇದನ್ನ ? ಬನ್ನೋ ಹಾಗೇನೆ” ಎಂದು ರಾಜು ತಡೆದ.

ಅಂತು ನಾನು ಚಪ್ಪಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ರಸ್ತೆಗಿಳಿದು, “ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿಕೊ ! ಹೋಗಿಬರುತ್ತೇವೆ” ಎಂದು ಕೂಗಿದ: ಸರಸು ದೊಸ್ತಿಲ ಮೇಲೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಬನ್ನಿ ಇಲ್ಲಿ ಎಂದು ಕೈ ಬೀಸಿದಳು. ಹೋದೆ. “ಬರೀ ಕಾಲಲ್ಲೇ ಹೋಗಿ ! ಇದನ್ನೂ ಯಾರಿಗಾದರೂ ದಾನ ಮಾಡಿ ಬರುತ್ತೀರಾ !” ಅಂದಳು. “ಗೋಪು ! ಚಪ್ಪಲಿ ಬೇದ ಕಣೋ ! ಇಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟು ಬರುತ್ತೇನೆ” ಎಂದೆ. “ಯಾಕೊ ! ಒಳಗಿಂದ ಆ ರೀತಿ ಹುಕುಂ ಬಂತು ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಕ್ಕ.... ನಾನೂ ನಕ್ಕೆ.

ಹೆಂಡತಿ ಹಾಕಿದ ಗೆರೆ ದಾಟುವುದಿಲ್ಲ ಈ ಗಂಡ ಎಂಬ ಬಿರುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಷಯ. ಎಷ್ಟೋ ತೃಪ್ತಿ ಕೊಡುತ್ತದೆ ಅದು. ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕದವರೆಲ್ಲ, “ನೋಡೆ ! ಎಷ್ಟು ಅನ್ಯೋನ್ಯವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅವರಿಬ್ಬರೂ” ಎಂದು ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ....ಅಲ್ಲವೆ ?

ರಂಗಸಾಮಿ ಮನೆ ಸೇರುತ್ತಲೂ, ಹನ್ನೆರಡು ಹೊಡೆದು ಹತ್ತಿಪ್ಪತ್ತು ನಿಮಿಷ ದಾಟಿ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. “ಗೋಪು ! ನಿನ್ನಿಂದ ಇಷ್ಟು ಲೇಟು! ಹಾಳು ಮಿಕ್ಕವರದೆಲ್ಲ

ಅರ್ಧ ಊಟ ಮುಗಿದಿರುತ್ತೆ” ಎಂದು ಮೂಗಲೆದೆ. “ಹೆದರಬೇಡವೋ, ಪ್ರಾಣಿ! ಎರಡು ಗಂಟೆ ತನಕ ಏನೂ ಬೀಳುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ, ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ” ಎಂದು ಗೋಪು ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಬಿಟ್ಟು!

ಚವ್ವರದಲ್ಲಿ ಹಾಸಿದ್ದ ಬಾಡಿಗೆ ಜಮಖಾನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಆಗಲೇ ಬಂದಿದ್ದ ಅತಿಥಿಗಳು ಏಳೆಂಟು ಗುಂಪಾಗಿ ನಿರ್ವಾಹಿ ಹರಟೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಳಗೊಂಡು ರೂಮಿಂದ ಬೀಗರ, ನಂಟರ, ಇಸ್ಪೀಟ್ ಕಛೇರಿಯ ಕಚ್ಚಾಟವು ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ನಮ್ಮದೂ ಒಂದು ಗುಂಪು ಅಂತ ನಾವೂ ಕೂತೆವು, ನನ್ನ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಒಂದು ಕೆಂಬ ಸಿಕ್ಕಿತು.

ಒಂದು ಗಂಟೆ ಹೊಡೆಯಿತು, ಎಬ್ಬಿಸುವ ಯೋಚನೆಯೇ ಯಾರಿಗೂ ಇದ್ದಂತೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ರಂಗಸಾಮಿ ಮುಖವೇ ಇಲ್ಲ. ಏನೋ ಬಹಳ ತುರ್ತಿನ ಕೆಲಸ ಇದ್ದವನ ಹಾಗೆ ಆಗೊಂದು ಸಲ ಈಗೊಂದು ಸಲ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಒಂದು ಕಡೆ ಮಿಂಚುತ್ತಿದ್ದ.

ಪಾಪ ಅವನದೂ ತಾಪತ್ರಯ, ಅನ್ನಿ! ಡಿನ್ನರ್ ಅನ್ನೋದು, ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಿದ್ಧವಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಅಡಿಗೆಯವರ ಕೈ ಚಳಕ ತಾನೆ ಹೊಣೆ? ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ, ರಂಗಸಾಮಿ ಒಂದೇ ಸಮ ರೇಗಾಡಿದ, ಕೂಗಾಡಿದ. “ಆಗ್ಲೋಯ್ತು, ನ್ವಾಮಿ! ಆದ ಹಾಗೇನೆ. ಎಲೆ ಹಾಕ್ಕಾಯ್ತು ಅಂತ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ! ಅಂಬೊಡೆ ಕರಿದು ಬಿಟ್ಟರಾಯಿತು....ಆ ಉಪ್ಪೇರಿಗೆ ಅಲೂಗಡ್ಡೆ ಹೆಚ್ಚಲು ಬೇಗ ಒಂದು ಜಾಕು ಕೊಡಿಸಿಬಿಡಿ.... ನಾಲ್ಕು ಸೌದೆ ಸೀಳಿಸಿ ಕೊಡಿಸಿಬಿಡಿ; ಇನ್ನೂ..... ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ಶಾವಿಗೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟರೆ, ಕೀರಿನ ಕೆಲಸ ಪೂರ್ತಿಯಾಯಿತು....” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ, ಸುಬ್ಬಯ್ಯನವರು ಹೊಗೆ ಕೆರಳಿಸಿದರು, “ಆಗ್ಲೋಯ್ತು! ಆಗ್ಲೋಯ್ತು!... ಆಗೋದು ಮಾತ್ರ ಯಾವಾಗಲೋ!” ಎಂದು ಗರ್ಜಿಸಿ, ರಂಗಸಾಮಿ ಕಣ್ಣುಜ್ಜಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಹೊರಗೆ ಬಂದ.

ಮನೆ ಒಳಗೆ ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣು ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರರೋಹಿತರು ಯಾವುದೋ ಮಾಮೂಲು ಶಾಸ್ತ್ರ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಹೆಂಗಸರು ನಿಮಿಷಕ್ಕೊಂದು ಸಾರಿ ಕೈ ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಕಿಲಕಿಲ ನಗುತ್ತಿದ್ದರು. ರಂಗಸಾಮಿಗೆ ರೇಗಿತು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ನುಗ್ಗಿದ. ನಾಕು, ಸಾಕು, ಪ್ರರೋಹಿತರೇ! ಏನಿದು? ಆರತಿ ಎತ್ತಿಸಿ ಬೇಗ! ಇಲ್ಲೆಲ್ಲ ಎಲೆ ಹಾಕಬೇಕು. ಖಾಲಿ ಮಾಡಿ” ಎಂದು ಆರ್ಭಟಿಸಿದ. “ಆಗ್ಲೋಯ್ತು, ಭಾವ! ಹತ್ತೆ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ!” ಎಂದು ಒಬ್ಬಳು ದಿಟ್ಟ ಮಡುಗಿ ಅಡ್ಡ ಬಂತು. “ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ? ಅಯ್ಯೋ! ಅಯ್ಯೋ

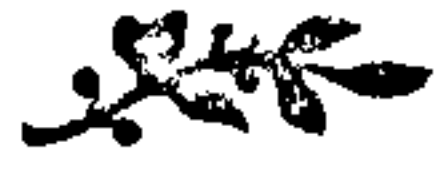
ಆಗೋದಿಲ್ಲ... ಎಲ್ಲರೂ ಕಾದಿದ್ದಾರೆ. ಅಡಿಗೆ ಆಗೋಯ್ಯು. ಹುಂ ಏಳಿ!” ಎಂದು ಶವಿಸುತ್ತಾ, ರಂಗಸಾಮಿ ಜಮಖಾನೆ ಮೂಲೆ ಹಿಡಿದಳೆದ. ಆಗ ಅವನ ಹಂದತಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂದಳು. “ಏನಿದು? ಬುದ್ದಿ ಗಿದ್ದಿ ಇದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ? ಈದಾಗಲ್ಲದೆ ಇನ್ನು ಯಾವಾಗ ಗೇಲಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಪಾಠ? ಅಗಲಿ ಒಂದು ಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿದು!” ಎಂದಳು. “ಬಂದವರೇನು? ಆಯಾಸ ವರಿಹಾರ, ಕೂತಿರಲಿ ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತು!” ಎಂದೂ ಗದರಿಸಿದಳು. “ಕೂತಿರಲಿ! ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ! ಗಂಟೆ ಎಪ್ಪು ಅಂತ ಗೊತ್ತೇನೆ ನಿನಗೆ?” ಎಂದ ರಂಗಸಾಮಿ “ಎಷ್ಟಾದರೂ ಅಗಲಿ! ಅವರಿಗೂ ಗೊತ್ತು, ಮದುವೆ ಮನೆ ಅಂದರೆ ಯಾರ ಹಿಡಿತಕ್ಕೂ ಸಿಕ್ಕೋದಿಲ್ಲ ಅನ್ನೋದು!” ಎಂದು ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದಳು. “ಫತ್! ಸಂಜೆ ಆರು ಗಂಟೆಗೆ ಊಟಾನ! ನೀನೋ, ನೀನು ಮದುವೆ ಮಾಡೋ ವರಿಸೇನೋ?” ಎಂದು ಪಿಸುಗುಟ್ಟುತ್ತಾ ರಂಗಸಾಮಿ ಇನ್ನೆಲ್ಲಿಗೋ ಹೊರಟ.

ಒಂದು ಸಲ ಅವನು ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಚಪ್ಪಕ್ಕೆ ಬಂದ! ಬಂದದ್ದೆ ತಡ ಎಲ್ಲರೂ ಅವನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ. “ಏನೋ, ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಇಷ್ಟು ಅನ್ನ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿ ಯೇನೋ, ಮಹರಾಯ!” ಎಂದು ಕೈ ನೀಡಿದರು ಅವನು ಅಳುವುದೊಂದು ಬಾಕಿ. ತುಟಿ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು “ಓಹೋ! ಆಯಿಲ್ಲ! ಎಲೆ ಹಾಕ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ!” ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಒಳಕ್ಕೆ ಧಾವಿಸಿದ

ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತಾದ ಮೇಲೆ ಗೋವು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಎದ್ದ. ಉಪಾಯವಾಗಿ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುವ ಕಡೆ ನುಸುಳಿ ಬಂದ. “ಇನ್ನೂ ಮುಕ್ಕಾಲು ಗಂಟೆಗೇನೂ ಮೋಸ ವಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಸಿಡಿಲು ಬಡಿದ. “ಅಂಬೊಡ ಬಾಣಲಿ ಈಗ ತಾನೆ ಒಲೆ ಹತ್ತಿತ್ತು! ಸ್ಪೋರ್ಸಿಂದ ಇನ್ನೂ ರ್ಯಾವಿಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲವಂತೆ!” ಎಂದ. ಚಪ್ಪರ ಚಪ್ಪರವೇ ನಿರಾಶೆಯ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟಿತು. ನನಗೋ, “ಉಬ್ಬಿಟ್ಟನ್ನಂತೂ ಬಿಟ್ಟೆ, ಕಾಫೀನಾ ದರೂ ಬಸಿದುಕೊಳ್ಳಬಾರದಾಗಿತ್ತೆ” ಎನಿಸಿತು. ಹೆಂಗಸರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬುದ್ದಿ ವಂತರು ಎನಿಸಿತು.

ಮೂರೂ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ರಂಗಸಾಮಿಯ ಉಪನ್ಯಾಸ ಬಹಳ ಬಿರುಸಾಯಿತು. ಹೇಳಬಾರದ ಕೇಳಬಾರದ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲ ಬಂದವು. ಅವನ ತಮ್ಮ ಓಡಿ ಬಂದು, ಅವನನ್ನ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ “ಸುಮ್ಮ ನಿರಣ್ಣ! ಸದ್ಯ ನಿನ್ನ ಬೈಗಳು ಕೇಳಿ ಅವರು ನಾಟು ಬಿನಾಕಿ ಹೊರಟೇ ಹೋದರೆ ಗತಿ ಏನು? ನೀನು ಹೊರಡು ಇಲ್ಲಿಂದ. ನಾನು ಅವರನ್ನು ಹದಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಬುದ್ದಿ ಹೇಳಿದ.

ಮೂರೂವರೆಗೆ ರಂಗಸಾಮಿ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಚಪ್ಪರಕ್ಕೆ ಬಂದ. “ಏಳಿ! ಏಳಿ!” ಎಂದು ಅವಸರ ಪಡಿಸಿದ. ನಾಲ್ಕು ಇಪ್ಪತ್ತಕ್ಕೆ ಕೈ ತೊಳೆದು ಎಲೆ ಅಡಿಕೆ ಹಾಕಿ ಕೊಂಡೆವು. ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಾ ಗೋಪು, “ತುಂಬಾ ಹೊತ್ತಾಯಿತು” ಎಂದ. ಆದರೆ, ರಾಜು, “ಆದರೂ, ಅಡಿಗೆ ವರಾತ್ರ....” ಎಂದ. ನಾನು “ಫಸ್ಟ್ ಕ್ಲಾಸ್” ಎಂದು ಸೇರಿಸಿದೆ. ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಲೂ ಸರಸು, “ಅಯ್ಯೋ! ಪಾಪವೇ!” ಅಂದಳು.

ಮಾನ
ಮುಚ್ಚಿದ್ದರಿಂದ
ಮಾನ ಉಳಿಯಿತೆ ಎಂದು
ಅನುಮಾನ
ಮಾನವನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ
ಮಾನವಂತೆ
ದಾನವನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ
ದಾನವಂತೆ
ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಮುಖ್ಯ
ವರಮಾನವಂತೆ

—ಸುಮತೀಂದ್ರ ನಾಡಿಗ್

ಹೀಗೂ ಉಂಟೇ ?

ಬಿ. ಎಸ್. ಶೈಲಜಾ

ಅಹಮದಾಬಾದ್‌ನ ರಸ್ತೆಗಳ ವೈಖರಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಅನುಭವಿಸಿಯೇ ಅನಂದಿಸಬೇಕು ! VVIPಗಳು, VIPಗಳು ಓಡಾಡುವ ರಾಜ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಬಿಡಿ. ನಮ್ಮಂಥ ಬಡವಾಯಿಗಳ ರಸ್ತೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಹಳ್ಳಕೊಳ್ಳವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿವೆ. ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಹೀಗೇ ಇವೆ ಎಂದು ಯಾರೋ ಹೇಳಿದರು. ಅಂದರೆ ಈಗ ಹಾಳಾಗಿಲ್ಲ; ಅವುಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದೇ ಹಾಗೆ ಎಂದಿರಬೇಕು. ರಾಜಾರೋಷ ವಾಗಿ ಓಡಾಡುವ ಹಸುಗಳದೊಂದು ಕಾಟವಾದರೆ. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುವ ಒಂಟೆಗಳು ಬೇರೆ. ಬೇಗ ಬೇಗೆ ನಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಂತೆ ಮಾಡುವ ಮರಳನ್ನು ಕೆದಕಿದರೆ ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಹಾಕಿದ ಟಾರಿನ ಕುರುಹು ಸಿಗುವುದು. ಇದರ Carbon dating ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೆಲವರು ನಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಟಾರು ಹಾಕಿದರು ಒಂಬ ಜಾರಿತ್ರಿಕ ಪುರಾವೆ ಒದಗಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲವೇ ?

ಈ ರಸ್ತೆಗಳಿಗೇ ನನ್ನನ್ನು ಒಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಶುಭ್ರವಾದ ಬಟ್ಟೆ ಧರಿಸಿದ ಎತ್ತರವಾದ ಮನುಷ್ಯನೊಬ್ಬ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದ. ಅಷ್ಟು ದಿನ ಅವನನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಎರಡನೆಯ ಸಲ ಮತ್ತೆ ಕಂಡಾಗ ಅವನ ಮುಖದ 'ಕಾಂತಿ'ಗೆ 'ಮಾರು' ಹೋಗಿ ಪದೇ ಪದೇ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದೆ. ಯಾವುದಾದರೂ ಸಿನಿಮಾ ನಟ ಇರಬಹುದು, ಇಲ್ಲವೇ 'ಫಾರಿನ್' ರಕ್ತ ಇರಬಹುದು ಎಂದು. ಅನಂತರ ಯಾವಾಗ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟರೂ ಆತ ಎದುರಿಗೆ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದ. ಒಮ್ಮೆ ರಸ್ತೆಯ ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಧಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆದ. ಅನಂತರ ಮತ್ತೆ ಸಿಕ್ಕಾಗ ಲೆಲ್ಲಾ 'ನಮಸ್ತೆ' ಎನ್ನತೊಡಗಿದ: 'ಮಾತನಾಡಿಸಲು ಅವನಿಗೆ ಯಾರೂ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ' ಎಂದುಕೊಂಡೆ. ಅನೇಕ 'ನಮಸ್ತೆ'ಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ದಿನ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಕರಗಿ, 'ಇವನನ್ನು ಈ ದಿನ ಮಾತನಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ' ಎಂದುಕೊಂಡು ರಸ್ತೆ ಗಿಳಿದೆ. ಆದರೆ ಆತ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. 'ಸರಿ, ಅವನಿಗೇ ಅದೃಷ್ಟವಿಲ್ಲ' ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ, 'ನಮಸ್ತೆ' ಎಂದು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಓಡೋಡಿ ಬಂದ.

“ನಮಸ್ತೆ .. ನಿಮದ್ಯಾವೂರು ?” ಎಂದೆ.

“ಹೀಗೆ...ಎಲ್ಲಾ ಊರು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ಹಲ್ಲು ಕಿರಿದ.

ಮುಂದಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ.

“ನೀವೇನಾದರೂ ಹೇಳಿ. ಈ ಊರಲ್ಲಿ ಪಾದಚಾರಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ” ಎಂದ.

“ಅಂದರೆ ಬೇರೆ ಊರಲ್ಲಿ ಹೀಗಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತೀರಾ?” ಎಂದೆ.

“ಸ್ವಲ್ಪ ಪಾಸಿ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಮಾತ್ರ ಪಾದಚಾರಿಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಜಾಗ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ರಸ್ತೆಯಿಂದ ಅರ್ಧಡಿ ಮೇಲಿರುವುದರಿಂದ ವಾಹನಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮಳೆ ನೀರೂ ಸಹ ನಿಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ. ನೋಡಿ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು.”

“ಇಲ್ಲೂ ಇದೆ ನೋಡಿ. ಟಾರು ಹಾಕಿರುವುದು ರಸ್ತೆ, ಆಚೀಚೆ ಇರುವುದು Foot path.”

“ಆಹಾಹಾ ! ನಿಮಗೆ ನೀವೇ ಮೋಸ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀರಾ ? ಅಲ್ಲಿ ಪಾದಚಾರಿಗಳು ನಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ? ಹಾಗಿದ್ದರೆ ನೀವೇಕೆ ರಸ್ತೆಯ ಮಧ್ಯೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ?” ಎಂದು ನನ್ನ ತಪ್ಪನ್ನೇ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟ.

“ಆ ಮರಳಿನ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟ ಹೆಜ್ಜೆ ಎತ್ತುವುದೇ ಕಷ್ಟ” ಎಂದೆ.

“ಅದೇ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು. ಅಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲು ಹಾಸಿ ಅಥವಾ ಹುಲ್ಲು ಬೆಳೆಸಿ ಸಮ ಮಾಡಬಹುದು ಅಲ್ಲವೇ ?”

“ಮಾ...ಡ...ಬಹುದು !”

“ಆಮೇಲೆ ನೋಡಿ. ಅಲ್ಲೊಂದು ಅಂಗಡಿ ಇದೆಯಲ್ಲಾ ವಿಳೇದಲೆ ಮಾರುವುದು....”

“ಪಾನ್ ಅಂಗಡಿ ?”

“ಹ್ಲೂಂ, ಆವೇ... ಅಲ್ಲಿ ಬರುವ ಜನರಿಗೆ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲೇ ತಂದುಕೊಡಬೇಕು. ವಾಹನ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಇಳಿದು ಹೋಗಿ ತರಲು ಅದರಿಗೆ ಸಮಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ ಪಾಪ ! ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಅಂಗಡಿಯವ ಬಗ್ಗೆ ಬಗ್ಗೆ ಕೊಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲೇ ಅಂಗಡಿ ಇಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ.... ಈ ಕಡೆ ನೋಡಿ. ಅವನ ಪ್ರತಿ ಸ್ಪರ್ಧಿ ಇವರಿಬ್ಬರ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ನಡೆಯುವುದು ?” ಎಂದ.

ನಾನು ಪಾನ್ ಅಂಗಡಿಯ ಹಿಂಭಾಗದಿಂದ ಒಂದು ಮನೆಯ ಜಗುಲಿ ಹತ್ತಿ ಇಳಿದು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋದೆ. ನನ್ನ ಹಿಂದೇ ಬಂದ ಆತ, ಅವನು ಜಗುಲಿ ದಾಟುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮನೆಯೊಳಗಿನಿಂದ ರೊಯ್ಯೆಂದು ನೀರು ಬಂದು ಬಿದ್ದು. ಅವನ ಶುಭ್ರವಾದ ಬಟ್ಟೆ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಸರಾಯಿತು. ಆಕೆಗೆ ಸಹಸ್ರನಾಮ ಮಾಡಿದ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಜಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲಿನ ರಾಶಿಯ ಮೇಲೆ ‘ಪರ್ವತಾರೋಹಣ’ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು.

“ನೋಡಿ ಈ ಮನೆ ಕಟ್ಟುವವರಿಗೂ ಸಹ ಪಾದಚಾರಿಗಳೆಂದರೆ ಅಸಡ್ಡೆ. ಮನೆ ಯೊಳಗೆ ವಾಹನ ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಜಾಗಬೇಕೆಂದು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲು ಸುರಿಸಿದ್ದಾರೆ” ಎಂದ.

ನನಗೆ ಈಗ ಯಾಕಾದರೂ ಮಾತು ಆರಂಭಿಸಿದನೋ ಎನ್ನಿಸಿತು.

“ಮಳೆ ಬಂದಾಗಲಂತೂ ಕಷ್ಟ ಕಷ್ಟ ! ರಸ್ತೆ ಯಾವುದು ಎಂದೇ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಮಳೆ ನೀರು, ಕಕ್ಕಸು ನೀರು ಎಲ್ಲಾ ಬೆರೆತು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ರಾಮ, ರಾಮ!” ಎಂದ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮನೆಯೊಳಗಿನಿಂದ ಹೆಂಗಸೊಬ್ಬಳು ಕೆಸವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಂದು ನನ್ನ ಕಾಲ ಬಳಿಯೇ ಕುಕ್ಕಿ ಹೋದಳು.

“ಅಲ್ಲಾ. ನೀವೇಕೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದೀರಿ ? ಆಕೆಗೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಮಾತೆಂದರೆ ನಾಳೆಯಿಂದ ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಕೂಗಬೇಕು ! ಸ್ವಚ್ಛ ವಾಗಿರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದು ನಿಮ್ಮ ಹಕ್ಕು. ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕು” ಎಂದು ಕೂಗಿದ

“ಏನು ಮಾಡೋಣ ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ಮಾತು ಯಾರು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ ?” ಎಂದೆ. ಈತ ಪುಢಾರಿ ಇರಬೇಕು, ಮುಂದಿನ ಚುನಾವಣೆಗೆ ಓಟು ಗಿಟ್ಟಿಸಲು ಈ ಸಾಹಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎನ್ನಿಸಿತು.

“ಯುರೋಪಿನಲ್ಲಿ ಪಾದಚಾರಿಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಗೌರವ ಇದೆ ಗೊತ್ತೇ ? ನಿಮ್ಮ ಊರಲ್ಲಿ ಸಂಜೆ ಆ ದೊಡ್ಡ ಆಶ್ರಮ ರಸ್ತೆ ದಾಟಲು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಡಬೇಕು. ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬಲವಿದೆ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ರಸ್ತೆಗೆ ನುಗ್ಗಿ ದಾಟಬೇಕು.

ಅದೇ ಯುರೋಪಿನಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಪಾದಚಾರಿ ರಸ್ತೆ ದಾಟುತ್ತಿದ್ದರೆ ವಾಹನವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲೇ ಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ದಂಡ ತೆರಬೇಕು” ಎಂದ

“ಗೊತ್ತು ಸ್ವಾಮಿ. ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಸಾಕಿದ ನಾಯಿ, ಬೆಕ್ಕುಗಳಿಗೂ ಸಹ ಕಕ್ಕಸು ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದಾರಂತೆ. ಅವರು ಬೇರೆ ಜನ, ನಾವು ಬೇರೆ” ಎಂದೆ. ನನಗೆ ಈಗ ರೇಗುತ್ತಿತ್ತು.

“ಆದರೂ ಇಲ್ಲಿ ನೀವು ಹೇಗೆ ವಾಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ? ಮಳೆಗಾಲವನ್ನು ಹೇಗಪ್ಪಾ ಕಳೆಯುವುದು, ಭಗವಂತಾ?” ಎಂದ.

“ನಿಮಗೆ ಅಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಾದರೆ ಬೇರೆ ಊರಿಗೆ, ಯಾಕೆ, ಯುರೋಪಿಗೇ ಹೋಗಿಬಿಡಿ” ಎಂದೆ.

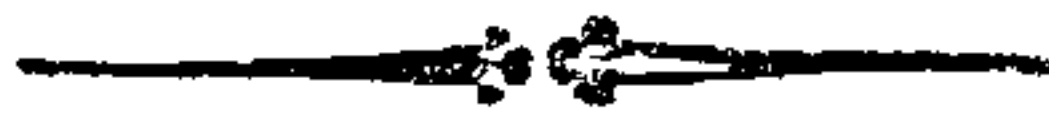
“ಆಗೊಲ್ಲ. ನಾನು ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕು” ಎಂದ ಪೆಚ್ಚು ಮೋರೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು.

“ಅದ್ಯಾಕೆ, ಅದೇನು ಕೆಲಸ ನಿಮಗೆ ಅಂಥಾದ್ದು?” ಎಂದೆ.

“ಕೆಲಸವೂ ಇಲ್ಲ. ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ದೇವಲೋಕದಲ್ಲಿ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ನೀರು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಎಲ್ಲೋ ನೋಡುತ್ತಾ ರಸ್ತೆ ಕೆಸರು ಮಾಡಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ದೇವೇಂದ್ರ ಶಾಪ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ.....”

“ಆಂ?” ನನಗೆ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಯಾಯಿತು.

“ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪಾದಚಾರಿಯಾಗಿ ಸಂಚರಿಸಿ, ಅಹಮದಾಬಾದ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಳೆಗಾಲವನ್ನು ಕಳೆದು ಬಾ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಅದು ಇಷ್ಟು ಘೋರ ಎಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇರಲಿಲ್ಲ” ಎಂದಾತ ಕಣ್ಣೀರು ತಂದುಕೊಂಡಾಗ, ನಾನು ಬೆಪ್ಪಾಗಿ ನಿಂತೆ.

ಕೆರಕೊಳ್ಳೋನು ಕೆರೈಗಾರ್ಡ್ ಕೆಮ್ಮಿರೋನು ಕಾಪ್ಪ
ಅಂತ ಯಾರೋ ಜೋಕ್ ಮಾಡಿದ್ದು ನೆರಗೀಗಾಯ್ತು ಜ್ಞಾಪ್ಪ

—ಸುಮತೀಂದ್ರ ನಾಡಿಗ್

“ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಆಶಂಕ ಎಲ್ಲಾ
ಕಡಿಮೆ ಆದಹಾಗೇ ಅಲ್ಲೇನಿ”

(ಪಂಜಾಬ್ ಆಶಂಕವಾದಿ. ಎಲ್.ಟಿ.ಟಿ.ಇ. ಸ್ನೇಹಿತನನ್ನು ಕುರಿತು)

ಸಿನಿಮಾಕ್ಕೆ ಹೊರಟಾಗ....

ಎಸ್. ಚಂಚಲಾ ರಾವ್

ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಡುತ್ತಲೇ ನಗುಮುಖದ ಅರ್ಧಾಂಗಿಯ ಉವಾಚ.

‘ಬೇಗ್ಬೇಗ ಕೈಕಾಲು ತೊಳ್ಳೊಂಬನ್ನಿ. ಇವತ್ತೇ ಗೀತಾಂಜಲಿ ಸಿನಿಮಾ ಕಡೇ ದಿನವಂತೆ. ಹೋಗೋಣ’,

ಸ್ವರಿ ಎಂದು ಮಾಮೂಲಿನಂತೆ ತಲೆಯಾಡಿಸಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕೈ ಕಾಲು, ಮುಖ ಎಲ್ಲಾ ತೊಳೆದು ಶರ್ಟಿನ ಜೇಬಿನತ್ತ ಆರ್ಧ್ಯ ದೃಷ್ಟಿ ಎಸೆದು ಅಡಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದೆ. ಹಸಿ ಬಿಸಿಯಾದ ತಿಂಡಿ ರೆಡಿಯಿತ್ತು. ‘ಚಾರ್ಲಿ’ ಇಂಟಿಮೇಟಿನ ವಾಸನೆ ರೂಮಿನಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಪತ್ನಿ ಅಲ್ಲೇ ಇರುವಳೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿ ‘ಕಾಫಿ ಕೊಡೇ’ ಎಂದರಚಿದೆ. ಅಲ್ಲೆ ಸ್ಟಾಪ್ ಮೇಲಿಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ. ಚೂರು ಬಿಸಿ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಕುಡೀರಿ. ಮ್ಯಾಚಿಂಗ್ ಬ್ಲೌಸ್ ಹುಡುಕ್ತಿದ್ದೀನಿ’ ರಿಪ್ಲೈ ಬಂತು.

‘ಆಯ್ತೇನೆ ಆಗ್ಲೆ ಆರು ಗಂಟೆಯಾಯ್ತು. ಸಿನಿಮಾ 6-30ಕ್ಕಲ್ವಿ?’

‘ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟೇರಿ ಹೇಗೂ ಆಟೋದಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಹೋಗೋದು’ ಎಂದು ಚಿನ್ನದ ಬಳೆ ಕೈಗೇರಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಳು.

ನಾನು ಸಿನಿಮಾ ಜಾರ್ಜ್, ಆಟೋ ಚಾರ್ಜ್. ಹೋಟೆಲ್ ಬಿಲ್ಲು. ವಗೈರೆಗಳ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕುತ್ತಾ ಎರಡು ನೂರುಗಳನ್ನು ಜೇಬಿಗಳಿಸಿದೆ.

ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ ಕಾದರೂ ಆಟೋ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ‘ಹೋಗ್ಲಿ ನಡ್ಕೊಂಡೇ ಹೋಗೋಣಾರೀ’ ಎಂದಳು. ಒಳಗೊಳಗೇ ಮಿಷಿಯಾದರೂ ತಕ್ಷಣ ಒಪ್ಪಿದರೆ ಕೆಂಪು ನೋಟದ ನೆನಪಾಗಿ.

‘ಇಲ್ಲಿ ಬಿಡೇ. ಇನ್ನೂ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ ಕಾದರಾಯ್ತು. ಪಾಪ.ನಿಂಗೂ ಬೆಳಗ್ಗಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡೀ ಮಾಡೀ ಸುಸ್ತಾಗಿರತ್ತೆ, ಸುಮ್ಮನೆ ಕಾಲು ಯಾಕೆ ನೋಯಿಸ್ಕೋತೀಯಾ’

ಎಂದೆ. ಗುರಿ ತಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಮುಖ ಅರಳಿತು.

‘ಆಟೋಗೆ ಕಾದ್ರೆ ಸಿನಿಮಾಕ್ಕೆ ಲೇಟ್ ಆಗತ್ತೆ, ಸುಮ್ಮನೆ ಬನ್ನಿ ನಂಗೇನೂ ಕಾಲು ನೋಯಲ್ಲ’ ಎಂದು ಎಳೆದುಕೊಂಡೇ ನಡೆದಳು.

ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ‘ನಿಮ್ಮ ಸಂಬಳ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಂತೆ ಹೌದಾ?’ ಎಂದಳು. ಆಟೋ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತೆ ಎನಿಸಿತು.

ಉಗುಳು ನುಂಗುತ್ತಾ, ‘ಯಾರೇಳಿದರು?’ ಎಂದು ಕಳ್ಳದನಿಯಲ್ಲಿ. ‘ನಿಮ್ಮಾ ಫೀಸಿನ ಕೋದಂಡರಾಮನ ಹೆಂಡತಿ ಪಕ್ಕದ್ದನೆ ತ್ರಿವೇಣಬಾಯಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಹೇಳಿದ್ರಂತೆ. ಆಕೆ ನನಗೆ ಹೇಳಿದರು ಎಂದಳು ನನ್ನ ಕಿವಿಯ ಬಳಿಯೇ ಬಂದು.

ಧತ್... ಎಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಾಗೋಗತ್ತೆ ಇವಳಿಗೆ. ಎಲ್ಲಾ ಆ ಅಯೋಗ್ಯ ಕೋದಂಡರಾಮನಿಂದ, ಬಾಯಿ ಹರುಕ ಎಲ್ಲಾ ಹೆಂಡ್ತಿ ಮುಂದೆ ಒದರ್ಮಾನೆ: ಅಯೋಧ್ಯೆಗೇ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡಿಸೋಪ್ಪಾ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಎಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ಇಂಥಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನೇ ಹೆಂಡ್ತಿಗೆ ಹೇಳೋದು ಎಂದುಕೊಂಡು ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳು ಕೀಳಿಸಬೇಕಿದ್ದ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನೇ ಕಡಿದೆ; ಮತ್ತೆ ಆ ತ್ರಿವೇಣಬಾಯಿ ಬೇರೆ ಈ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಯಿ ಹಾಕೋಂಡು ಬರ್ಮಾರೆ, ಅವಳನ್ನು ತ್ರಿವೇಣ ಸಂಗಮ ದಲ್ಲೇ ಎತ್ತಿ ಹಾಕಬೇಕು, ಬಹುಶಃ ಅವಳೊಂದಿಗೂ ಖುಷಿಯಾಗತ್ತೆ ಅಂತ ಅನ್ನಿಸಿತು.

‘ಮತ್ತೆ ಅರಿಯರ್ಸ್ ಬರತ್ತೇನೋ ಅಲ್ವಾ, ಹಾಗೇನಾದ್ರೂ ಬಂದ್ರೆ ಒಂದು ವಿಡೀಯೋಕಾನ್ ವಾಷಿಂಗ್ ಮೆಷೀನು ತೋಗೋಬೇಕಪ್ಪಾ”

ಮತ್ತೊಂದು ಆಘಾತ, ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಹೋದ ಲಾರಿಯ ಹಾರನ್ನಿಗೆ ಕಿವಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಂತೆ ನಟಿಸಿದೆ. ಇವಳಿಗೆ ಪಕ್ಕದ್ದನೇಲೇ ಟಿ. ವಿ. ನೋಡಿದರೂ ಜಾಹೀರಾತಿನ ಪ್ರಭಾವ ಚೆನ್ನಾಗೇ ಇತ್ತು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಎದುರು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಕೆಯ ಕಡೆ ಇವಳ ಗಮನ ಹೋಗಿ

“ರ್ರೀ... ಆಕೆ ಸುಂದ್ರಮ್ಮ ಅಲ್ಲೇ” ಎಂದಳು ಮುಖದಲ್ಲೇ ಮತಾಪ್ತ ಹತ್ತಿಸುತ್ತಾ. ಯಾವ ಸುಂದ್ರಮ್ಮನೋ ಗೊತ್ತಾಗದೆ “ಹೂಂ” ಅಂದುಬಿಟ್ಟು ಸಮಯಸಾಧಕನಂತೆ. ಗುಜ್ಜಾನೆ ಮರಿಯಂತಿದ್ದ ಅಕೆಯ ಹಿಂದೆ, ಕೋಲು ಮುಖದ, ಬೋಳು ನೆತ್ತಿಯಾತ ಆಕೆಯ ಗಂಡನೆಂದು ಕರೆಕ್ಕಾಗಿ ಊಹಿಸಿದೆ. ಸುಂದ್ರಮ್ಮ ನನ್ನಾಕೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಗುರುತಿಸಿ ಸುಂದರವಾದ ಉಬ್ಬುಹಲ್ಲನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಪರಿಚಯಿಸಿದರು.

ಹೆಂಗಸರಿಬ್ಬರೂ ನಗುನಗುತ್ತಾ ಹರಟುತ್ತಿದ್ದರೆ, ನಾನು ಎತ್ತಲೋ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದೆ. ಆತನೂ ಶೂನ್ಯದತ್ತ ನೋಟ ಹರಿಸಿ ಬತ್ತಿದ ಮುಖ ದೊಡನೆ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿ ನಿಂತಿದ್ದ.

5...10....15....18... ನಿಮಿಷವಾಯಿತು. ಅವರಿಗೆ ಈ ಹಸುಬೆಂಡು ಗಳ ನೆನಪೇ ಆಗದೆ ಹರಟಾಲೋಕದಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗಿದ್ದರು. ನನಗೋ ಆತನ ಪರಿಚಯ ಇಬ್ಬರೂ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಆತನೊಡನೆ ಏಕೆಂದೂ ಮಾತಾಡಿಸಲು ಸಂಕೋಚವಾಗಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಆತನತ್ತ ಕರುಣಾಮಿಶ್ರಿತ ನಸುನಗೆಯ ನೋಟ ಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆತನಿಗೋ ಈ ಕಡೆ ಗಮನವಿರದೆ ಎರಡೂ ಕೈ ಗಳಲ್ಲೂ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಭಾರವಾದ ಚೀಲಗಳನ್ನು ಕೈಯಿಂದ ಕೈಗೆ ಬದಲಾಯಿಸಲು ಶುರು ಮಾಡಿದ್ದ. ನಾನು ತಡೆಯಲಾರದೆ ಆತನ ಬಳಿ ಹೋಗಿ.

‘ನಮಸ್ಕಾರ’ ಎಂದೆ.

‘ನಮಸ್ಕಾರ’ ಧ್ವನಿ ಬಂದಿತು ಪಾತಾಳದಿಂದ. ದೇಹದಂತೆ ಧ್ವನಿಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೂ ಸವೆದಿತ್ತು.

‘ತಮ್ಮ ಹೆಸರು’

‘ಸುಂದರ ರಾಜ’

‘ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡ್ತಿ ಹೆಸರೂ ಸೇರೆಸ್ಕೊಂಡಿದೀರ ತಮಾಷೆ ಮಾಡಿದೆ. ಆತ ನಗದೆ ಮುಖ ಬಿಗಿದು

‘ಹಾಗೇನಿಲ್ಲಾ ನಮ್ಮಮ್ಮ ಇಟ್ಟ ಹೆಸರೇ ಅದು. ನಾನು ಚಿಕ್ಕೋನಾಗಿ ದ್ದಾಗ ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಂತೆ’ ಎಂದಾಗ ನಾನು ನಂಬದಿದ್ದರೂ ತಲೆ ಯಾಡಿಸಿದೆ.

‘ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸ, ನಿವಾಸ ಎಲ್ಲಿ?’ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕೇಳಿದೆ. ಆತ ತನ್ನ ಸಣ್ಣ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಕೇಳಿಸದಿದ್ದರೂ ಹೌದೆ. . ಸರಿ ಸರಿ ಎಂದು ಬಿಟ್ಟೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆತ ಕೈಚೀಲಗಳ ಭಾರಕ್ಕೋ ಅಥವಾ ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಹಾರಕ್ಕೋ ಮುಖ ಸೊಟ್ಟು ಮಾಡತೊಡಗಿದಾಗ ನಾನು ‘ಬೇಕಾದ್ರೆ ನಿಮ್ಮ ಕೈಚೀಲ ಅಲ್ಲೇ ಅಂಗಡಿ ಜಗಲಿ ಮೇಲಿಡಿ’ ಎಂದು ಪ್ರಕೃಟೆ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟೆ. ಆತ ನನ್ನನ್ನು ದುರುದುರು ನೋಡಿ ‘ಧ್ಯಾಂಕ್ಸ್’. ಏನೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಬೇಗ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡ್ತೀನ ಕರೆದರೆ ತುಂಬಾ ಉಪ್ಪಾರವಾಗತ್ತೆ’.

ನಾನು ಪೆಚ್ಚು ಪೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೆ. . ಹೆ. . ಎನ್ನುತ್ತಾ 'ಆಗಲಿಬಿಡಿ' ಎಂದು ಮಾಚ್ ಕವ ನೋಡುತ್ತಾ ಗಂಟೆ 7 ಆಗಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಈ ದಿನ ಒಳ್ಳೆ ಮಗ್ಗಲಲ್ಲಿ ಎದ್ದು. ಸಧ್ಯ ಆಚೋ, ಸಿನಿಮಾ ದುಡ್ಡು ಉಳಿಯಿತು ಎಂದು ಮನದಲ್ಲೇ ಮಂದಿಗೆ ಮೇಯುತ್ತಾ ಇವಳನ್ನು ಕರೆದೆ.

'ಲೇ ಸಿನಿಮಾಕ್ಕೆ ಹೊತ್ತಾಗೋಯ್ತಲ್ಲ , ಇವಳು ದುಡುದುಡು ಬಳಿ ಬಂದು.

'ಏನೋ ಅಪರೂಪದ ಸ್ನೇಹಿತೆ ಜೊತೆ ಐದು ನಿಮಿಷ ಮಾತಾಡಕ್ಕೆ ಬಿಡಲ್ವಲ್ಲಾ. ಪಾಪ ಅವರ ಯಜಮಾನರನ್ನು ನೋಡಿ ಹೇಗೆ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ. ನೀವು ಇದ್ದೀರ. . . ಅವ್ವಕ್ಕೂ ಒಂದು ಸಿನಿಮಾ ತಾನೆ ಹೋಗಲಿಬಿಡಿ' ಎಂದು ಗುರುಗುಟ್ಟಿ. ತಾಳಿ. ಆಕೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬರ್ರೀನಂತಾ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿ ಬರ್ರೀನಿ ಎಂದು ಹೋದಾಗ.

ನಾನು ಅವ್ವರಲ್ಲಿ ತರಕಾರಿ ತರುತ್ತೇನೆಂದು ಮುಂದಾಲೋಚಿಸಿ ತಂದಿದ್ದ ಬ್ಯಾಗ್ ಹಿಡಿದು ಅಲ್ಲೇ 10 ನಿಮಿಷ ನಡೆದರೆ ಸಿಗುವ ತರಕಾರಿ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ಆಕೆಯ ಗಂಡನಂತೆ ಕಷ್ಟವಡಲು ಇಷ್ಟವಡದೆ ಒಂದೇ ಚೀಲದ ತುಂಬಾ ತರಕಾರಿ ಹೊತ್ತು ತಂದಾಗ ಆ ಸುಂದ್ರಮ್ಮ ಆ ಕಿವಿಯಿಂದ ಈ ಕಿವಿವರೆಗೂ ಹಲ್ಲು ತೋರುತ್ತಾ ನನ್ನಾಕೆಗೆ ಬಾಯ್. . ಬಾಯ್. ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ನಾನು ನನ್ನಾಕೆಗೆ ಅವಳಾಸೆ ನೆರವೇರಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ದುಃಖ ತೋರಿಸುವಂತೆ ಮೇಲುದಚಾರವಾಗಿ

'ಅನ್ಯಾಯ ಕಣೆ, ಪಾಪ ನಿಂಗೆ ಸಿನಿಮಾ ತೋರ್ಸೋಣಾ ಅಂತ ತುಂಬಾ ಆಸೆ ಇಟ್ಟೊಂಡಿದ್ದೆ. ಬೇಜಾರಾಯ್ತಾ ಚೆನ್ನ?' ಅವಳು ಹಸನ್ಮುಖಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ನಯವಾಗಿ ಹೇಳಿದಳು

'ಸಿನಿಮಾ ತಾನೆ ಹೋಗಲಿ ಬಿಡಿ..... ನಾಳೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಂದ್ರಮ್ಮನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋಣ್ವಾ ?'

'ಯಾಕೇ ?'

'ಆ ಸುಂದ್ರಮ್ಮ ಹೇಳಿದ್ರೂ ಅಯ್ಯೋ, ಇಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟು ಸಿನಿಮಾಕ್ಕೆ, ಯಾಕೇ ಹೋಗ್ತೀಯಾ, ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿ ಒಂದು ವಿಸಿಪೀನೂ, ಟಿವೀನೂ

ಕೊಂಡೊಳ್ಳಕ್ಕೆ ಹೇಳು. ದುಡ್ಡು ಸಾಲ್ವಿಲ್ಲಾಂದ್ರೆ ಬೇಕಾದ್ರೆ ನನ್ನ ತಮ್ಮನ ಅಂಗಡೀಲಿ ಸಾಲ ಕೊಡಿಸ್ತೀನಿ. ಆರಾಮವಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಕೂತ್ಕೊಂಡು ನಿನಗಿಷ್ಟ ಬಂದ ಸಿನಿಮಾ ನೋಡ್ಬಹುದು. ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಈ ರೀತಿ ನಡ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಆ ರಶ್‌ನಲ್ಲಿ ಕ್ಯೂ ನಿಂತು ಸಿನಿಮಾ ನೋಡೋದೇನು ಚೆಂದ ಹೇಳು ? ಎಂದು ತುಂಬಾ ಆತ್ಮೀಯವಾಗಿ ಮಾತಾಡ್ತಿದ್ದರು. ನಾಳೆ ನಮ್ಮನೆಗೆ ಬಾ ಅಂಗಡಿಗೆ ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತೀನಿ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ನೀವೂ ಒಪ್ಪೋತೀರಿ ಅಂತ ತಿಳಿದೇ ಬರ್ತೀವಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಬಂದಿದ್ದೀನಿ ಕಣ್ರಿ”.

ಎಂದು ಪ್ರವಂಚ ಗೆದ್ದ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ. ನನಗೆ ಆತನ ಮುಖ, ಆಕೆಯ ನಗು. ವಿಸಿಷಿಯ ಚಿತ್ರ. ಸಾಲದ ನನಪು, ಆಟೋ ಸಿಸಿಮೆಗಳಿಂದ ಉಳಿದಿದ್ದ ಹಣ ಇತ್ಯಾದಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಕಲಸುಮೇಲೋಗರವಾದಂತಾಯಿತು. ಎಚ್ಚರವಾದಾಗ ತಿಳಿಯಿತು ಮೂರ್ಛೆಹೋಗಿದ್ದೆನೆಂದು.

ರಾಜರತ್ನಂ

ಕನ್ನಡ ಕನ್ನಡಾಂತೆ ಒಡ್ಕಂಬುಟ್ಟೆ
ಬದಕೆ ಸುದ್ದಕ್ಕೊ ಸುಮ್ಮಾ
ಕನ್ನಡಾಂತಂದ್ರೆ ಸ್ಕೂಲ್‌ಗೀಗ
ಮುರೀತಾರಲ್ಲೋ ಸುಮ್ಮಾ !

ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲೆ ನಿರ್ಲಸಿ ವಾಲ್‌ಗೆ ಊದ್‌ಸಿ
ಬೋಸ್ಪ್ಪ ದಯಪಾಲಿಸಿದ್ರೂನೂ
ಕನ್ನಡ್‌ದಾಗೇ ಮಂದ್ನ ಪಳ್ಳಿ
ನಿನ ಸೊಳ್ ಕಾಣ್ಬೇ ನಾನು ?

ಅಮೆರಿಕದ ಟಿ. ವಿ.

ಶಾಂತಾ ರಘು

ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಅಮೆರಿಕ ಎಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಿದ್ದಾಯಿತು. ಕೊನೇಲಿ ಒಂದು ವಾರ ಎಲ್ಲೂ ಹೋಗದೆ ಮನೇಲಿ ರಿಲಾಕ್ಸ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ ಅಂತ ನಾನೂ, ನಮ್ಮವರೂ ಲಾಸ್, ಏಂಜಲೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಗಳ ಮನೇಲಿ ಕೂತು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದೆವು. ಒಲು ಕೆವ್ವಕ್ಕೆ ಬಂತು ನೋಡಿ. ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗ್ಗೆ 8, 9 ಗಂಟೆಯಾದರೆ ಮುಕ್ಕಾಲು ವಾಲು ಮನೆಗಳಿಗೆ ಬೀಗ ಜಡಿದು ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿ ಬಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮಂಥ ಟೂರಿಸ್ಟ್‌ಗಳು ಏನ್ನಾಡೋದು ? ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ನರಪಿಳ್ಳೆ ಇಲ್ಲ. “ಏನ್ರೀ, ಊಟ ಆಯ್ತು ?” “ಏನ್ನಾರ್, ಮಂಡಲ್ ಕಮಿಷನ್ ನ್ಯೂಸ್ ಏನಿವತ್ತು ?” ಅಂತ ಆತ್ಮೀಯವಾಗಿ ಮಾತಾಡೋಕೆ ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕ ಬಿಕೋ ಬಿಕೋ ಹೀಗಾಗಿ ಪರದೇಶದವರು ಮನೇಲಿ ಕೂತರೆ ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಟಿ. ವಿ.ಯೇ ಗತಿ.

ಅಮೆರಿಕದ ಟಿ. ವಿ.ಗಂತೂ 24 ಗಂಟೆ ಬಿಡುವಿಲ್ಲದ ಕೆಲಸ. ಡಜನ್ ಗಟ್ಟಲೆ ಛಾನಲ್‌ಗಳು ! ಕೇಬಲ್ ಟಿ. ವಿ. ಇದ್ದೆ 40, 45 ಛಾನಲ್‌ಗಳು ! ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರೈವೇಟ್‌ನವರದೇ. ಬಲು ಮುಖ್ಯವಾದವು - ಅಮೆರಿಕನ್ ಬ್ರಾಡ್ ಕಾಸ್ಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್, ನ್ಯಾಷನಲ್ ಬ್ರಾಡ್‌ಕಾಸ್ಟಿಂಗ್ ಸರ್ವಿಸ್, ಕೊಲಂಬಿಯಾ ಬ್ರಾಡ್‌ಕಾಸ್ಟಿಂಗ್ ಸರ್ವಿಸ್ ನೆಟ್ವರ್ಕ್ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಇವು ಮೂರಕ್ಕೂ ಭಯಂಕರ ವೈಪೋಟಿ. ಆ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂಗಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ತಲೆ ಧಿಂ ಅನ್ನಾ ಇತ್ತು. ನಮ್ಮ ದೂರದರ್ಶನದ ಏಕೈಕ ಛಾನಲ್‌ನಲ್ಲಿ ದಿನಾ ಯರಾಬಿರಿ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಗಳನ್ನು ನೋಡೇ ಆಭ್ಯಾಸ ನಂಗಿ. ಅಮೆರಿಕದ ಟಿ. ವಿ. ಬಲು ಮೋಜು ಎನಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಕ್ರೀಡಾ ರಂಗ, ಸಂಗೀತ, ಸಿನಿಮಾ, ವಾರ್ತೆ, ಹವಾ ವರ್ತಮಾನ, ಕ್ರೈಮ್, ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಛಾನಲ್‌ಗಳು. ಹವಾ ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ 24 ಗಂಟೆಯೂ ಅಮೆರಿಕದ ಭೂಪಟವನ್ನು ಎಡೆಬಿಡದೆ ತೋರಿಸುತ್ತ, ಶಿನ್ತಾಗಿ ನೂಟು ಹಾಕಿಕೊಂಡವ ಹೇಳ್ತಾನೇ. ಇರತ್ತಾನೆ. ಸಂಜೆ 6 ಗಂಟೆಗೆ ಸಿನಿಮಾ

ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಇದ್ದರೆ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ವೆದರ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೊರಡಬಹುದು ! ಹೆಚ್ಚು ಕಮ್ಮಿ ಸರಿಯಾಗೇ ಇರತ್ತೆ !

ಕ್ರೀಡಾ ಛಾನಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಸದಾ ಬೇಸ್ ಬಾಲ್ ಅಮೆರಿಕದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕ್ರೀಡೆಯಾದ Baseball season ವರ್ಷದಲ್ಲಿ 6 ತಿಂಗಳು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ಕಾಲು ಪಾಲಲು ಜನ ಬೇಸ್ ಬಾಲ್‌ನ ಪರಮ ಭಕ್ತರು. ವಿಂಬಲ್ಡನ್ ಆಗ್ಲೀ, U. S. ಓಪನ್ ಆಗ್ಲೀ, World Cup foot ball ಆಗ್ಲೀ - ಎಲ್ಲಾ ಎರಡನೇ ಪಕ್ಷವೇ ಅವರಿಗೆ. ಮೊದಲು ಲೋಕಲ್ ಬೇಸ್ ಬಾಲ್ ತೋರಿಸಿ, ಆಮೇಲೇ ವಿಶ್ವ ಪಂದ್ಯಗಳನ್ನು ತೋರಿಸ್ತಾರೆ. ಇಂಡಿಯಾದಿಂದ ಹೋದವರಿಗೆ ಬೇಸ್ ಬಾಲ್ ಅರ್ಧ ಆಗದಿದ್ದರೆ ಮುಂದಿನ ಛಾನಲ್‌ಗೆ ಹೋಗೋಣ: ಓ ! ವಾರ್ತಾ ಪ್ರಸಾರ ! 24 ಗಂಟೆ ! ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಂಗೀತ ಪ್ರಿಯರು ಮಗುದೊಂದು ಛಾನಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಮನಸಾರೆ ಸಂಗೀತ ಕೇಳಬಹುದು. ಪಾಲ್ಯೂಮ್ ಕಡಮೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಕಿವಿಯ ಡ್ರಮ್‌ಗಳು ಕೆಲ ಕಾಲ ಉಳಿಯಬಹುದು ! ಸಿನಿಮಾ ಪ್ರಿಯರಿಗೆ ಸುಗ್ಗಿಯೋ ಸುಗ್ಗಿ ! 24 ಗಂಟೆಯೂ ಒಂದಾದ ಮೇಲೊಂದು ಮೂವಿ. ಒಂದೆರಡು ಒಳ್ಳೆಯ ಮೂವಿಗಳೂ ಪ್ರಸಾರ ವಾಗಬಹುದು ! ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೆರಡರ ಅನಂತರ ಪ್ರಸಾರವಾಗುವ ಚಿತ್ರಗಳಿಗೆ-ಮಕ್ಕಳು ಮರಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮಲಗಲು ಅಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟು-ಆಮೇಲೆ ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ನೋಡೋಣ ವಾಗಲಿ ! ಭಯಂಕರ 'A' ಮೂವಿಗಳು !

ಕ್ರೈಮ್ ಛಾನಲ್ ಬಲು ಬೇಸರ. ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಅಸ್ತ್ರ ಶಸ್ತ್ರ ಕೊಳ್ಳಲು ಏನೂ ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲ. ನೆಟ್ಟಗೆ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಪಿಸ್ತೂಲು ಕೊಂಡು ರುಳಪಿಸುತ್ತಾ ಬರಬಹುದು ! ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅವರಾಧಗಳಿಗೇನು ಕಮ್ಮಿ ? ಕ್ರೈಮ್ ಛಾನಲ್‌ನ್ನು ನೀವೇ ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ !

ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ತಮಾಷೆಯ ಹಲವು ಪ್ರೋಗ್ರಾಂಗಳು. ನಾವು ನೋಡಿದ ನಾಯಿ ಮದುವೆ ಮರೆಯಲಾರೆವು. ಅಮೆರಿಕಾದ ಒಬ್ಬ ಕೋಟೀಶ್ವರನೂ, ಒಬ್ಬ ಕೋಟೀಶ್ವರಿಯೂ ತಮ್ಮ ನಾಯಿಗಳಾದ ಪಿಂಟೋಗೂ, ಲಿಲ್ಲಿಗೂ ವಿಷಾಹ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿ, ಬಲು ಡಬ್ಬಾಗಿ ಆಚರಿಸುವುದೆಂದು. ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದರು. (ವಿವರೀತ ಐಶ್ವರ್ಯದಿಂದ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದು ಪಾವ.) ಸರಿ, ಟಿ. ವಿ. ಕವರೇಜ್ ಇಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತೆ ? ಊರೆಲ್ಲಾ ಆಹ್ವಾನ. ನಾವೂ ಟಿ. ವಿ. ಮುಂದೆ ಕೂತು ನೋಡೇ ನೋಡಿದ್ದಿ ಶ್ವಾನ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನ, ಕೋಟದಲ್ಲಿ ಮದುವೆ ಫುಲ್ ಸೂಟುಗಳಲ್ಲಿ ಗಂಡಸರು, ಮಿರುಗುತ್ತಿದ್ದ ಡ್ರೆಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸರು,

ಬಲು ಸೀರಿಯಸ್ಸಾದ ಮುಖ ಹೊತ್ತು 'ವರ'ನ ಮತ್ತು 'ವಧು'ವಿನ ಮಾರಾಪಿತರು, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬೈಬಲ್ ಹಿಡಿದು ಪಾದ್ರಿ; ಮದುವಣಿಗೆ ಪಿಂಟೋ Tuxedo suit ಹಾಕಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಮದುವಣಿಗಿತ್ತಿ ಅಲ್ಲಿ ಬಿಳಿ ಫ್ರಾಕ್ ಹಾಕಿ, ಮುಖಕ್ಕೆ Veil ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾಗಿ ಮದುವೆಯಾಯಿತು. ನಂಬ್ತೀರಾ ? ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿದೆವು. ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಅತಿರೇಕಕ್ಕೆ ಇತಿಮಿತಿ ಇಲ್ಲ.

ಸೀರಿಯಲ್ಯುಗಳು ನೂರಾರು. ದಿನವೂ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಒಂದರಿಂದ ಎರಡರ ವರೆಗೆ, ಎರಡರಿಂದ ಮೂರರವರೆಗೆ ಎರಡು ಧಾರಾವಾಹಿಗಳು ಬರ್ತಾ ಇದ್ದು. "As the world turns" ಮತ್ತು "Guiding lights" ಅಂತ. ಮಧ್ಯದಿಂದ ನೋಡ್ತಾ ಇದೀವಲ್ಲಾ - ಸ್ವಲ್ಪ ಕತೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳೋಣ ಅಂತ ಮಗಳನ್ನ ಕೇಳಿದೆ.

"ಮೊದ್ಲಿಂದ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲಮ್ಮಾ ಯಾರಾದ್ರೂ ಮುದುಕರನ್ನು ಕೇಳ್ವೇಕು" ಅಂದ್ಲ.

"ಅದೇನೇ ಅದು ?" ಅಂದ್ರೆ ಈ ಎರಡೂ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳು 1956 ರಲ್ಲಿ ಶುರುವಾದುವಂತೆ. ಸುಮಾರು 35 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬರ್ತಾನೇ ಇದೆ ! ಈ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳ ಎಷ್ಟೋ ಕಲಾವಿದರು ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಮುಗಿದು ಮಧ್ಯೆ ಹೊರಟೇ ಹೋಗಿ, ಬೇರೆ ಕಲಾವಿದರು ಬದಲಿಗೆ ಬರ್ತಾ ಇದ್ರಂತೆ. ಎಷ್ಟೋ ಜನ ವಯಸ್ಸಾಗಿ ತೀರೇ ಹೋದರಂತೆ. ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ - ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಅಡ್ಡೆನ್ಸ್ ಮಾಡಿ ಕತೇನ 35 ವರ್ಷ ಎಳೆದಿದಾರೆ ! ನಾವಿದ್ದಾಗಲೇ "Guiding lights"ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ಹೀರೋನೇ ನಾಪತ್ತೆ ! ಬೇರೆ ಯಾರೋ ಹೊಸ ಮುಖ ! ಮಧ್ಯದಲ್ಲೇ ಪ್ರಕಟಣೆ — "ಅನಿವಾರ್ಯ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ಇಂಥವನು ಇನ್ನೊಂದು ವಾರ ಹೀರೋ ವಾರ್ಡ್ ಮಾಡುವನು !" ಒಂದು ವಾರದ ಅನಂತರ ಒರಿಜಿನಲ್ ಹೀರೋ ವಾಪಸ್ ! ಬಲು ತಮಾಷೆ. ಇನ್ನೂ 30 ವರ್ಷ ಈ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇರಬಹುದು.

ಪ್ರತಿ ದಿನ ರಾತ್ರಿ 11-30ಕ್ಕೆ ಜಾನಿ ಕಾರ್ಸನ್ ಪೋ. ತುಂಬ ಜನಪ್ರಿಯ. ಜಾನಿ ಕಾರ್ಸನ್ ಎಂಬ ಈ ಮಹಿಳೆಯ ಈ ಪೋ ಶುರು ಮಾಡಿದ್ದು 30 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಅಂತೆ ! ಇಷ್ಟು ಕಾಲ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಈ ಪೋ ನಡೆಸ್ತಾನೇ ಇದಾನೆ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮ. ಒಂದು ಗಂಟೆ ಹೊತ್ತು ಬರೀ ಹಾಸ್ಯ ಚಟಾಕಿಗಳು. ಯುವಕನಾಗಿ ಪೋ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಕಾರ್ಸನ್, ಈಗ ತಲೆ ನೆರೆತ ಮುದುಕ. ಒಲು ಪೋಕಿ. ಅಮೆರಿಕನ್ನರ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಬುಷ್ ಮತ್ತು ಮಡದಿ ಬಾರ್ಬರಳ ಪಂಚ ಪ್ರಾಣ ಅವರ ನಾಯಿ ಮಿಲ್ಲಿ. ದಿನಾ ಟಿ. ವಿ.ಯಲ್ಲಿ ಹಾಜರು. ವೈಟ್ ಹೌಸಿನ ಲಾನಿನಲ್ಲಿ ಬುಷ್ ಪತ್ರಿಕೆ ಯವರ ಹತ್ರ ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಡ್ತಾ ಇದ್ರೆ, ಮಿಲ್ಲಿ ಪುಟಪುಟನೆ ಎಲ್ಲರ ಕಾಲ ಸುತ್ತ ಓದಾಡ್ತಾ ಇರತ್ತೆ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಹೆಲಿಕಾಪ್ಟರ್ ಹತ್ತೋಕೆ ಮುಂಚೆ, ಮಿಲ್ಲಿ ಸ್ವೈಲಾಗಿ ಮೆಟ್ಟಿಲು ಹತ್ತಿ ಹೋಗತ್ತೆ. ಈ ಮಿಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ನಾಯಿಗಳಂತೆ ಒಂದು ಸಲ ಮರಿ ಹಾಕಿದಾಗ ನ್ಯಾಷನಲ್ ನ್ಯೂಸ್ ಆಯ್ತಂತೆ! ಸುಖ ಪ್ರಸವ ಅಂತ! ಮಿಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ವೆರಿಯಂಟ್ ನೆಕ್ಕಿ ಪಾಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾಗ, ಪೇವರಿನಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಗುಲ್ಲೋ ಗುಲ್ಲಂತೆ. ಇದು ಬಲು ಅತಿಯಾಯ್ತು ಅಂತ ಆಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಗಲಾಟೆ ಎಬ್ಬಿಸಿದರಂತೆ—ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರ ನಾಯಿಯಾದರೇನು ? ನಾಯಿ, ನಾಯಿಯೇ ಅಂತ !

ಇನ್ನು ಅಮೆರಿಕದ ಟಿ. ವಿ. ಯ ಜಾಹೀರಾತುಗಳಂತೂ ಬಹು ಅತಿರೇಕ. 24 ಗಂಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ 10 ನಿಮಿಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಮೂರು ನಿಮಿಷಗಳ ಒಂದು ಜಾಹೀರಾತು. 40 ಛಾನಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಹೀಗೇ ನೂರಾರು ಜಾಹೀರಾತುಗಳು. ತಲೆ ಗಿರ್ರನೆ ಸುತ್ತುತ್ತಿತ್ತು. ಯಾವ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಆಗಿರಲಿ. ವಾರ್ತಾ ಪ್ರಸಾರದ ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ಸಹ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಅಡ್‌ವರ್‌ಟೈಸ್‌ಮೆಂಟು ! ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ಇದೆಷ್ಟು ಅತಿಯಾಗುತ್ತೆಂದರೆ, ಏನು ನೋಡ್ತಾ ಇದೀವೀಂತಾನೇ ಪುರತು ಹೋಗತ್ತೆ. ಅದೇನು ಕಾರು, ನೋವು, ಬೀವು, ಕೋಳಿ, ಚೇಸ್, ಮಾಂಸ, ಕೋಕು, ಬೆಣ್ಣೆ ಗಳ ಹಾವಳಿ, ಅವಾಂತರ ! ಒಂದು ಬೆಣ್ಣೆ ಕಂಪೆನಿಯಂತೂ ತನ್ನ ಬೆಣ್ಣೆಗೆ

"I can't believe it's not butter" ಅಂತಲೇ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿತ್ತು. ಸುಂದರ ತರುಣನೊಬ್ಬ ಈ ಬೆಣ್ಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ಪ್ರೇಯಸಿ ಯನ್ನು ಮರುಳು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ! ನನಗೇನೋ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಊರಿನ ಜಾಹೀರಾತುಗಳಾದ—ಗಾಡ್ರೆಜ್ Puf, MRF zigma, ಬ್ರೂಕ್ ಬಾಂಡ್ ಸೋಸಾ ಮಸಾಲಾ, Fair & Lovely ಇವುಗಳೇ ಏಷ್ಯೋ ಉತ್ತಮ ಅನಿಸಿತು. Give the devil its due !

ನನಗೆ ತುಂಬ ಹಿಡಿಸಿದ್ದು ಅಮೆರಿಕದ ಟಿ. ವಿ. ಯ ವಾರ್ತಾ ಪ್ರಸಾರ ಸುಮಾರು 5, 6 ಜನ ಕೂತಿರುತ್ತಾರೆ. ಹವಾ ವರ್ತಮಾನ, ಕ್ರೀಡೆ, ಅಪಘಾತ ಗಳು, ರಾಜಕೀಯ, ಹೀಗೆ ಒಂದೊಂದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು. ನಮ್ಮ ನ್ಯೂಸ್ ಓದುವವರ ತರ ಸೀರಿಯಸ್ಸಾಗಿರೋದಿಲ್ಲ. (ನಗುನಗುತ್ತಾ ಹೇಳೋ ಅಂಥಾ ನ್ಯೂಸ್ ಈ ನಡುವೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಏನೂ—ಇಲ್ಲ ಅದು ಬೇರೆ ವಿಷಯ !) ಬಲು ಜಾಲಿ ಯಾಗಿ, ಒಬ್ಬ ರಿಗೊಬ್ಬರು ಹರಟಿಕೊಂಡು, ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಮಧ್ಯೆ

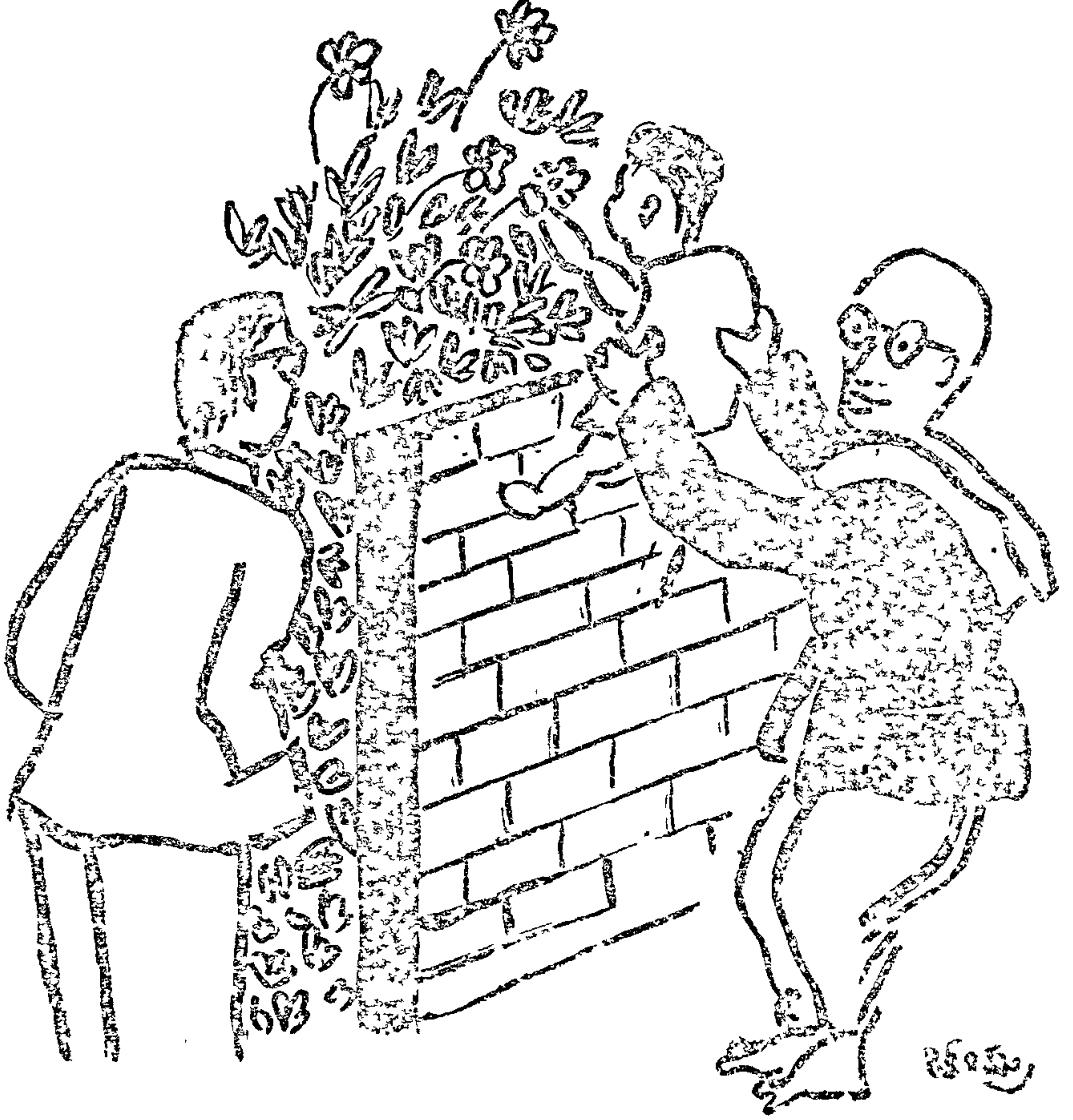
ಮುಢೈ ನ್ಯೂಸ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ವೀಕ್ಷಕರ ಹತ್ತಿರವೂ ಹರಟ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಕುಶಲ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿಕೋತಾರೆ. ಇಷ್ಟು ಅತಿರೇಕಕ್ಕೆ ಹೋಗದಿದ್ದರೂ, ನಮ್ಮವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಸನ್ಮುಖರಾಗಿ ವಾರ್ತೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು ಅಲ್ಲವೇ?

ರಾಜಕೀಯ ಧುರೀಣರೆಲ್ಲ ಟಿ. ವಿ.ಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಿಂಗ್ ಮಾಡ್ತಾರೆ. ಮಾಜಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ರೇಗನ್ ಸಹ ಕಿವುಡಕಕ್ಕೆ (ಕನ್ನಡಕದ ತರ ಕಿವುಡಕ)—ಅಂದ್ರೆ ಹಿಯರಿಂಗ್ ಏರ್ಡ್ಸ್ ಗೆ ಖುಷಿಯಾಗಿ ಮಾಡಲಿಂಗ್ ಮಾಡ್ತಾರೆ! ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅಪರಿಕದ ಟಿ. ವಿ. ಬಲು ಮೋಜು, ಬಲು ಬೋರು, ಬಲು ಸ್ವಾರಸ್ಯ, ಕುತೂಹಲಕಾರಿ, ವಿಲಕ್ಷಣ, ಅತಿರೇಕ. 24 ಗಂಟೆ 40 ಛಾನಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಪ್ರೋಗ್ರಾಂಗಳಿದ್ದರೆ, ಒಳಿತು, ಕೆಡಕುಗಳ ಸಮ್ಮಿಶ್ರಣ ಇರಲೇಬೇಕಲ್ಲವೇ?

ಸಿನಿಮಾ ಸೇರುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟವಳು ರಾಜಿ
ಅವಳ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡ ಒಬ್ಬ ದಗಲ್ ಬಾಜಿ
ವಸ್ತ್ರಾಪಹರಣ
ಆಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮಣ
ಉಳಿದಿರುವುದೀಗವಳ ಕನ್ಯತ್ವ ಮಾಜಿ

— ಸುಮತೀಂದ್ರ ನಾಡಿಗ್

“ನಮ್ಮ ಪಾಪುಗೆ ವಕ್ಕದ ಮನೆ ಗಿಡನ ಬಗ್ಗಿಸಿ
ಹೂ ಕೀಳೋದು ಕಲಿಸ್ತಾ ಇದೀನಿ.
ಗಿಡವಾಗಿ ಬಗ್ಗದ್ದು ಮರವಾಗಿ ಬಗ್ಗೀತೆ
ಅಂತ ಸಾಮತಿ ಇಲ್ವೇ !”

“ಇಕ್ಕಿ ಪಿಕ್ಕಿ ಇಂದಕ್ಕಿ”

ಕಮಲಾ ರಾಮಸ್ವಾಮಿ

ಈ ಬೀದಿ ಬೇಡ ಕಣೇ—ಮುಂದಿನ ಬೀದೀಲಿ ಎಡಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ”

“ಅಲ್ವೆ ಜಯಾ. ಕೊಂಕಣ ಸುತ್ತಿ ಮೈಲಾರಕ್ಕೆ ಹೋದ ಹಾಗೆ ಆಯ್ತು. ಇಲ್ಲೇ ತಿರಿಗಿದ್ರೆ Bus Stop ಹತ್ರ ಅಲ್ವೇ?”

“ನಂಗೂ ಗೊತ್ತು. ಆದ್ರೆ ಆ ಬೀದೀಲೇ ಗೌರಿ ಮನೆ ಇರೋದು. ಅದಕ್ಕೆ ಹೇಳ್ವೆ.”

“ಗೌರೀನ ಕಂಡ್ರೆ ಯಾಕಿಷ್ಟು ಭಯ? ಏನಾದ್ರೂ ಸಾಲ, ಸೋಲ ಮಾಡಿದ್ದಾ..?”

ಸದ್ಯ! ಅದೊಂದೂ ಇಲ್ಲ. ಈಗ ಸರ್ಯಾಗಿ ಒಂಭತ್ತು ಘಂಟೆ. ಮೊಮ್ಮಗನ್ನ ಆಡಸ್ತಾ ಹೊರಗೆ ನಿಂತಿರ್ತಾಳೆ. ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡ್ರೆ ನಾವು ಹೋಗಬೇಕಾದ ಎಕ್ಸಿಬಿಷನ್ ಕ್ಯಾನ್ಸಲ್ಡ್.”

“ನೀನೆಂಥಾ ಸಿನಿಕೇ? ಮನುಷ್ಯರು ಮುಟ್ಟದ ಗುಬ್ಬಿ ಹಾಗೆ ಆಡ್ತೀಯಲ್ಲಾ? ಕಂಡ್ರೆ ಎರ್ದು ನಿಮಿಷ ಉಭಯ ಕುಶಲೋಪರಿ ವಿಚಾರಿಸಿದ್ರೆ ಆಯ್ತು. ಮಕ್ಕಳೂ ಅಂದ್ರೆ:....”

“ನಿಂಗೂತ್ತಿಲ್ಲಾಮ್ಮಾ ತಾಯಿಯಾದಾಗ ಎಷ್ಟು ಸೋಬರ್ ಆಗಿರ್ತಾರೋ, ಅಜ್ಜಿರಾದ ಮೇಲೆ ಅಷ್ಟೇ Obsessive ಆಗಿಬಿದ್ದಾರೆ: ಅಜ್ಜೇ ಆ ಮೊಮ್ಮಗನ ಹೊಗಳ್ತಾ ಕೂತ್ರೆ.....

“ಹೋಗ್ಲಿ ಬಿಡು. Bus Stand ಬದಲೇ ಬಿಡ್ತು ಗೀತಾ....” ಜಯಾ ಮಹಾತು ಮುಗಿಸುವ ಮೊದಲೇ “ಏನೇ, ಎಲ್ಲ ಹೊರಟ್ರೇ?” ದೊಡ್ಡ ಗೊಗ್ಗರ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಗೌರಿಯ ಕೂಗು ಕೇಳಿ ಬಂತು. “ಇಲ್ಲೆಗೂ ಬಂದ್ಯಾ ಜಡ ರಂಕರಾ!” ಎಂದೊಂದೆ ಗೀತಾ ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡಿದಳು.

ಗೌರಿ ಹತ್ತಿರದ ಮಾರುತಿ ದೇವಸ್ಥಾನದಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದಳು. “ಆಹಾ ! ನನ್ನ ನೋಡಿದ್ರೂ ನೋಡ್ತೆ ಹಾಗೇ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದೀರಲ್ಲಾ. ಬನ್ನಿ, ಬನ್ನಿ, ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋಣ.” ಅತ್ತಾದರದಿಂದ ಕರೆದಳು.

“ಇಲ್ಲಾ ಗೌರಿ. ಈ ದಿನ ಆ ಎಕ್ಸಿಬಿಷನ್‌ಗೆ ಹೋಗಲೇ ಬೇಕು. ಕಡೇ ದಿನ....” ಗೀತಾ ಮಾತು ಮುಗಿಸುವ ಮೊದಲೇ ಗೌರಿಯ ಉತ್ತರ.

“ಅಲ್ಲೇನಿದ್ದೇ ಮಣ್ಣು ! ಮೊನ್ನೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಬರೀ ಧೂಳು, ಮಣ್ಣು, ಹಾಳೂ ಮುಳೂ.... ಅಷ್ಟೇ. ಬೆಂಗ್ಲೂರಿನಲ್ಲಿ ಅದು ಇವತ್ತು ಇಲ್ಲಿ, ನಾಳೆ ಅಲ್ಲಿ, ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತೆ. ನಡೀರೈ, ಬಿಸ್ಕಾಗಿ ಕಾಫಿ ಕುಡಿದು....” “ಸರಿ, ನಡಿಯಮ್ಮ” ಜಯ ಹೊರಟೇಜಿಟ್ಟಳು. Bus standನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಅವು ಕಡೇನೇ ನೋಡ್ತಾ ಇದ್ದು.

“ಎಷ್ಟು ದಿನ ಆಯ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿ...” ಸಹೃದಯ ಸ್ನೇಹತಿ ಗೌರಿ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಎಳೆದೊಯ್ದಳು.

ಗೀತಾಳ ಭಯ ನಿಜವಾಗಿತ್ತು. ಕಾಂಪೌಂಡಿನಲ್ಲೇ ಗೌರಿ ಯಜಮಾನನು ಮೊಮ್ಮಗನನ್ನು ಆಡಸ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದು.

“ಒಳಗೆ ಬನ್ನಿ—” ಗೌರಿ ಒಳಗೆ ನಡೆದಳು,

“ಇಲ್ಲೇ ತಣ್ಣಗಿದೆ” ಎಂದು ಅಲ್ಲೇ ವರಾಂಡದಲ್ಲೇ ಕೂತೆವು.

“ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳಿ. ಕಾಫಿ ತರ್ರೀನಿ. ನೋಡೇ ಗೀತಾ, ಇವ್ವೇ ನನ್ನ ಹಿರೀ ಮೊಮ್ಮಗ. ಎಷ್ಟು ಚೂಟಿ ಅಂತ!”

“ನೋಡಿದ್ರೆ ಕಾಣುತ್ತೆ, ಮುದ್ದಾಗಿದ್ದಾನೆ.” ಗೀತಾ ಮುಗಿಸುವ ಮೊದಲೇ

“ತಾಳು ! ಅವ್ವ ಮಾತು ಕೇಳ್ವೇಕು ನೀನು. ಆ ಮೇಲೆ ನಿಂಗೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ” ಗೌರಿ ಒಳಗೆ ಹೋದಳು,

“ಬಾರೇ ಗೀತಾ ! ಅವ್ವು ಬರೋದ್ರೊಳಗೆ ಓಡಿ ಬಿಡೋಣ” ಜಯಾಳ ಸಲಹೆ.

“ಸುಮ್ಮಿರೇ, ಬಂದಾಯ್ತು. ಎರಡು ನಿಮಿಷ....

ಗೌರಿ ಕಾಫಿ ಹಿಡಿದು ಬರ್ತಾ, “ಏನೇ ಅದು ಗುಸಗುಸ, ಪಿಸಿಪಿಸಿ. ಸ್ವಲ್ಪ ಗಟ್ಟಾಗಿ ಮಾತಾಡಿ” ಅಂದಳು.

ಮಗು ಅಜ್ಜಿ ಹತ್ರ ಬಂದು, “ಅದ್ದೀ... ಅಂಗೆ ಕಾಯಪಿಕಚಾ....” ಅಂತು.

ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ನಗುತ್ತಾ ಗೌರಿ, “ಕೇಳಿದ್ಯೆನಾ ಗೀತಾ ಅವನಂದಿದ್ದು”

“ಎನಂದ ?”

“ಅಜ್ಜೀ, ನಂಗೂ ಬೇಕು ಕಾಫಿ ಕಷಾಯ ಅಂದ” ತರ್ಜುಮೆ ಮಾಡಿದ್ದು,

“ಬೇಡ ಚಿನ್ನ. ಅದು ಕಹಿ. ನೀನು ಜಾಣ ಮರಿ. ನಿನಗೆ Gems ಕೊಡ್ತೀನಿ. ನೀನು ಒಂದು ಪದ್ಯ ಹೇಳು ಮತ್ತೇ. ಅವ್ರಿಗೆ ಏನೂ ಬರುಲ್ಲ” ಮುದ್ದುಗರೆಸಿ ದಳು ಗೌರಿ.

ಬಾಯಲ್ಲಿ ಬೆಟ್ಟಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಮ್ಮನ್ನೇ ಬೆರಗುಗಣ್ಣಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು ಮಗು.

“ಗೌರಿ! ಮಕ್ಕಳ ಬಂದವರ ಎದುರಿಗೆ ಹಾಗೇ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡೋದ್ರಿಂದ ಅವ್ರ ಮನಸ್ಸಿನ....”

“ಅಯ್ಯೋ, ಸುಮ್ಮಿರೇ. ಆ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದನ್ನ ಓದಿ ಹೇಳ್ತೀ. ಸುಮ್ಮ ನಿರು. ಮಕ್ಕು ನಾಲ್ಕು ಜನದ ಎದುರಿಗೆ ಮಾತಾಡಿದ್ರೆ ಮುಖೇಡಿತನ ಹೋಗುತ್ತೆ, ಹೇಳು ಚಿನ್ನಾ”

“ನಾಯಿ ಟಾ....ರ.....ಉ....ರಾ.....ಬದಿ ಅಲಿ....” ಮಗು ಏನೋ ಹಾಡಿ ನಕ್ಕಿತು.

“ಕೇಳಿದ್ರೇನ್ರೇ. ‘ನಂ ತಿಪ್ಪಾರಳ್ಳಿ ಬಲು ದೂರ’ ಹೇಳ್ತಾ ಇದೆ....”

“ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹಾಡ್ತಾನೆ. ಕಾಫಿ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು, ಗೌರಿ. ಮೊಮ್ಮಗ ಬಹಳ ಜಾಣ. ಬರ್ತೀವಿ. ಇನ್ನೂ ಎರ್ದು ಬಸ್ಸು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಮನೆ ಸೇರ ಬೇಕು...” ಗೀತಾ ಎದ್ದಳು.

“ಇದೇನು ಮರಿ ?” ಬೀಗದ ಕೈ ಗೊಂಚಲು ತೋರಿಸ್ತಾ ಕೇಳಿದ್ದು.

“ಗೀಬಾ”

“ಏನೇ ಹಾಗಂದ್ರೆ ?”

“ಅಯ್ಯೋ ! ಅಷ್ಟು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲೇ ? ‘ಬೀಗ’ ಅಂದ ಕಣೇ. ಅದೆಷ್ಟು ಬೇಗ ತಿರುಗು ಮರುಗಾಗಿ ಹೇಳ್ತಾನೆ ಅಂತ....”

“ಅಮ್ಮಮ್ಮಾ ! ಬಲು ಬುದ್ಧಿ... ಬರ್ತೀವಿ ಗೌರಿ”. ಜಯಾ, ಗೀತಾ ಹೊರಟು.

“ಇಕ್ಕಿ ಪಿಕ್ಕಿ ಇಂದಕಿ” ಮಗು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿತು.

ಅದರ ಅಂತರಾರ್ಥ ಏನಮ್ಮಾ ?” ಗೀತಾ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಗೇಟ್ ಹತ್ರ ನಿಂತು ಕೇಳಿದ್ದು.

“ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆ ಬರ್ತೀನಿ ಅಂತ ಕಣೆ. ಇನ್ನೊಂದು ದಿನ ನಿಧಾನ ವಾಗಿ ಬಾ. ದಿನ ಕಳೆದಿದ್ದೆ ಗೊತ್ತಾಗುಲ್ಲ.”

ಅಜ್ಜಿಯ ಮೋಹ ! ಶ್ರೀಹರಿಗೇ ಪ್ರೀತಿ.

ನಾಟಕ ಮಂದಿರ

ಈತ : “ಯಾಕಪ್ಪ ಹೀಗೆಲ್ಲ ಗೋಳಾಡಿಸುತ್ತೀರಿ ? ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಬಂದೋರು ಮಾತಾಡಬಾರ್ದಯ್ಯ”

ಆತ : ಇನ್ನೇನಿ ಮೂಡೋದು ಇಷ್ಟ್ಲೆ ಕೆಟ್ಟ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಬೇಜಾರು ಆಗೋದೇ ಇಲ್ಲೇನಿ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲ ? ”

ಈತ : “ಬೇಜಾರು ಆಗುತ್ತಿ ಇಲ್ಲಾಂದನೇ ನಾನು ಹಾಗಂತ ನಿವ್ರೇಲಿರೋನ್ನಾಕೆ ಎಬ್ಬಿದ್ರಿ”

ಕನ್ನಡದ ಮೊದಲ ಶಾಸನ

(ಅಪರಂಜಿ ವಾರ್ತೆ)

—ಅ. ರಾ. ಸೇ.

ತುಮಕೂರು ತಾಲ್ಲೂಕು ಹೊನ್ನೂಡಿಕೆಯ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಜಲಗಾರ ದಿಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿ. ಶ. ಒಂದನೆಯ ಶತಮಾನದ ಶಾಸನವೊಂದು ಅಭ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಪಲ್ಮಿಡಿ ಶಾಸನ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಚೀನ ಶಾಸನವೆಂಬ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಂತಾಗಿದೆ. ಈ ಶಾಸನವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದವರು ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ಗೋಪಾಲರಾವ್. ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ಇದು ಕ್ರಿ. ಶ. ಮೂರನೆಯ ಶತಮಾನದ್ದು.

ಅಪರಂಜಿಯ ಟೀಕೆ :

ಕನ್ನಡ ಸಂಶೋಧಕರಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಶಾಸನಗಳ ಕಾಲವನ್ನು ಮುಂದೂಡುವುದರಲ್ಲಿ ಖುಷಿ. ಏಕೋ ಏನೋ ಕನ್ನಡಾಂಬೆಯೇ ಬಲ್ಲಳು.

ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಪಶ್ಚಿಮ ಸಮುದ್ರ ತೀರದಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ಎರಡಾದರೂ ಮಹಾ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಸಮೃದ್ಧ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವಿತ್ತು. ಸಮುದ್ರ ಉಕ್ಕಿ ಬಂದು ಅದೀಗ ತಳ ಸೇರಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಸಂಶೋಧಕರೂ ಗಮನ ಹರಿಸಿಲ್ಲ.

ಸುಮಾರು ಆರು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ಹಳೆಯದಾದ ಚಿರತೆ ವೀರನ ಕೋಟೆ ಶಾಸನವನ್ನು ಒಬ್ಬ ಇತಿಹಾಸಕಾರನೂ ಒಪ್ಪಿಲ್ಲ.

ಶಾಸನದ ಪಾಠ

ಸ್ವಸ್ತಿ ಶ್ರೀ ವಿಕ್ರಮರಾಜ್ಯ
ವೃಥುವೀಯಾನಾ ಮಾಧವರಾಳೆ
ಪಲ್ಮಡಿಯೂರ ಚಿಮ್ಮೆತ್ತರು
ಪಡೆದುದು ಪೊನ್ನಿಡುಕ್ಕಿ
ಎಳ್ಳತ್ತರ್ಕಂ ಮರಿಯಾರಿ
ಪಸಲ್ಲೊಳ್ಳಾದುದುಳು ಅರಿಮೆಸುಂಕಾ

(ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಮುಂದಿನ ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಸನದ ಚಿತ್ರವನ್ನೇ ಆಪರಂಜಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತೇವೆ.)

ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಪೊನ್ನಿಡುಕ್ಕಿ, ಹೊನ್ನಡಿಕೆ, ಚಿಮ್ಮೆತ್ತರು, ಚಿತ್ರದುರ್ಗವೇ ಹೇಗೆ ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಮಾಧವನು, ಕ್ರಿ. ಶ ಒಂದನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ಗಂಗರಾಜ, ಮೊದಲನೆಯ ಮಾಧವ, ಇವನು ಬಡಗನಾಡಿನವನು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಈ ಶಾಸನ ಇದುವರೆಗೆ ಸ್ವೀಕೃತವಾಗಿಲ್ಲ.

ಕಾವ್ಯದ ಹಿನ್ನೆಡೆ

ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಪರದಿಗೂ, ನಿಜವಾದ ಘಟನೆಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುವುದೆಂದು ಗಮನಿಸಿ ಈ ಮುಂದೆ ಬರೆದದ್ದನ್ನು ಓದಲು ಬಿನ್ನಹ.

ಅರವತ್ತನೆಯ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಗಮನಾರ್ಹವಾದ, ಒಂದು ಘಟನೆ ನಡೆಯಿತು. ಜೀವನ, ಕಾವ್ಯ, ವಿಮರ್ಶೆಗಳು ನಿಂತ ನೀರಲ್ಲಿ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ಕ್ಲಿಷೆಯಾದೀತು.

ಕಾವ್ಯ ಪರಿಪೂರ್ಣವಲ್ಲ, ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯತ್ತ ಅದು ನಡೆಯಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ಆಶಯ. ಈ ಬಾರಿಯ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಒಬ್ಬ ಕವಿ. ಕಾವ್ಯ ಪರಿಪೂರ್ಣ, ಎಂದು ಯಾರು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯ? ಅದು ಸ್ವಯಂಭೂ, ಕವಿ 'ತನ್ನ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಮಣಿವಂತೆ' ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ, ಕಾವ್ಯ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಕವಿಗಳು ಹೇಳುವುದು ಆದರ್ಶ ಕಾವ್ಯದ ವಿಚಾರವಾಗಿದ್ದರೆ ಸರಿ; ತಮ್ಮ ಕಾವ್ಯ ಹಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅವರು ಭಾವಿಸಿದ್ದರೆ ಗೋವಿಂದೋ, ಗೋವಿಂದಾ! ಹರೋ ಹರ! ಕವಿ. ಕಾವ್ಯ, ಸಹೃದಯದ ಮೇಳವನ್ನೆತ್ತಿ ಕೊಂಡು ಭಾರತೀಯ ಕಾವ್ಯ ಮೀಮಾಂಸೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಕಾವ್ಯ ಮೀಮಾಂಸೆ ಲಕ್ಷ ಸ್ವರ, ಕೋಟಿ ವಿಧಾನಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿದೆ. ವಿಮರ್ಶಕರಿಗೆ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಬಡಿದಿರುವ ಆಗ್ರಹವೇ ವಿಮರ್ಶೆಯಾಗಿ ಕೆಲ ಕಾಲ ಮೆರೆಯುತ್ತದೆ. ಜೀವನದಂತೆ ಕಾವ್ಯವೂ, ವಿಮರ್ಶೆಯೂ ಗತಿಶೀಲವಾಗಿವೆ. ವಿಮರ್ಶೆಗೆ ಮನ್ನಣೆ ಬೇಕು ಎಂಬ ಮಾತು ಕಿವಿಗೆ ಆಪ್ತಾಯಮಾನವಾಗಿತ್ತು - ನಮಗೂ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಬೇಕು ಎಂಬ ಆಗ್ರಹದಂತೆ. ನವೋದಯ ವಿಮರ್ಶೆ, ನವ್ಯ ವಿಮರ್ಶೆ, ನವೋತ್ತರ ವಿಮರ್ಶೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಕೇಳಿದವಿಮರ್ಶಕ ಮಿಲದ್ವಾ ಹೇಳಿದರು; ನವೋದಯ ಒಂದು ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಯತ್ನ ನವ್ಯ ಲೇಬಲ್ ಹೆಚ್ಚುವುದು - ಘೋಷಣೆ, ನವೋತ್ತರ.

ಕವಿಗೋಷ್ಠಿ, ಕೇಳುಗರನ್ನು ಸುಸ್ತು ಹೊಡೆಸಿದರೂ ಮಿಲದ್ವಾ, ಛಲ ದಿಂದ ಕುಳಿತೇ ಇದ್ದರು.

ಉದ್ಘಾಟಕರು ಆಡಿದ ಒಂದು ಮಾತು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿತ್ತು. ಅದೆಂದರೆ ಜನಪ್ರಿಯವಾದ, ಜನರಿಗೋಸ್ಕರ ಕಾವ್ಯ ರಚನೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ರಾಮ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂಬ ಕ್ಷುದ್ರ ಒಯಕೆಯನ್ನು ಈಡೇರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ

ಈ ಕ್ಷುದ್ರ ಟೀಕೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆಯಬೇಕಾದದ್ದು ಇಲ್ಲ. ಜನತೆ ಯಲ್ಲಿರುವ ಕ್ಷುದ್ರತೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುವವನು, ಜನತೆಯ ಒಳಿತೇನು ಕೇಡಕೇನು ಎಂದು ಮೊದಲು ವಿವೇಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ತನ್ನ ಅನುಭವವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತನಗರ್ಥವಾಗದ ಅನುಭವವನ್ನು ಶೋಧನೆ ಮಾಡುವುದು ಕಾವ್ಯವೇ ? ಶೋಧಿಸಲು ಅದೇನು ಬಂಡಾದ ನೀರೇ ? ತನ್ನ ಕಾವ್ಯ ಕಾಗದ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಿಂದ ತಿಳಿ ನೀರಿನ ಹೊಳೆಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಳಚೆಯೇ ? ಜನಜೀವನವನ್ನೇ ನೋಡದವನು ಏನು ಬರೆದಾನು ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಸ್. ನ. ನವ್ಯ ಕಾವ್ಯ ಬರೆದು ಮದುವೆ ಹೊರಗಿನ ಸಂಬಂಧ ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಇದು ಗಂಭೀರ ವಿಚಾರ. ಅವರು ಏನನ್ನು ಕುರಿತು ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುವರೆಂದು ತೋರಲು ಇದೊಂದು ತೋರು ಬೆರಳಿದ್ದೀತೇ ?

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಗೋಜಲು ಇದ್ದರೂ ಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಓದಿದ ಬಹು ಸಂಖ್ಯೆಯ ಕವನಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಅವರ ಮಾತು ಸತ್ಯವಾಯಿತು.

ಕವಿಗೋಷ್ಠಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ನಾವು ಬಹು ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ಬಿನ್ನಹವೊಂದನ್ನು ಈಗ ಮತ್ತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

“ಕವಿ, ನೀನು ನವೋದಯ, ನವ್ಯ, ನವ್ಯೋತ್ತರ ಎಂಬ ಲೇಬಲ್‌ಗಳಡಿ ಚಿಂತಿಸಬೇಡ. ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ‘ಕಾವ್ಯ’”

ಮೈಸೂರು ಮಲ್ಲಿಗೆ

ಪತ್ರಕರ್ತರೊಬ್ಬರು ಗುರುತಿಸಿರುವಂತೆ ೬೦ನೆಯ ಕ.ಸಾ.ಸ.ದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಂಗ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ, ಕಾವ್ಯದ ಬಗೆಗೆ ಸರಿಯಾದ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿದವರು ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಸ್. ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿ. ಕಾವ್ಯದ ಬಗೆಗೆ ಅವರು ಮಾತನಾಡಿದುದು

ಚಿಂತನೆಗೆ ಆರೋಗ್ಯಕರವಾದ ಗ್ರಾಸ. ಕಾವ್ಯದ ರೀತಿಯು ಯಾವುದೇ ಇರಲಿ ಕವಿ ತನ್ನ ಚಿಂತನೆ, ಅನುಭವ, ಅನ್ವೇಷಣೆಯನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೊಳಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಅದು ಕಾವ್ಯವಾದರೆ ಆಯಿತು. (ಅದನ್ನು ಆಗ್ರಹ, ಘೋಷಣೆಗಳ ಸ್ತರದಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.) ಕೆ. ಎಸ್. ನ. ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಿರಿದನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದವರು. ಸಮ್ಮೇಳನದ ಉದ್ದುದ್ದನೆಯ ಗೋಷ್ಠಿಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಂತ ಚಿತ್ತರಾಗಿ ಕುಳಿತವರು. ಗೊಂದಲಗಳ ನಡುವೆ ವಿಚಲಿರಾಗದವರು. ಅವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಭಾಷಣಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕ ಸಮಯವೇ ಕೊಂಚ. ಅದರ ಪೊದಲಿನ ಬೈರಿಗೇಂದ್ರ ಭಯಾನಕವನ್ನು ಸಹಿಸಿಯೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಜನ ಆಲಿಸಿದರು.

ವ್ಯವಸ್ಥೆ

ಹತ್ತು ಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಜನ ಇದ್ದದ್ದನ್ನೇ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೆಂದು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು. ಇಷ್ಟು ಜನರ (ಅವರಲ್ಲಿ ಬಹುಪಾಲು ಯುಕೆವರು) ಸಾಹಿತ್ಯಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಸರಿಯಾದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅರಳಿಸುವ ಗುರುತರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಸಾಹಿತಿಗಳು ಹೊರುವರೆ ಎಂಬುದು ಕಿವ್ವೇಡ್ ಕೆ, ಎನ್. ಕೇಳಿದರು. ನನ್ನ ಮೆದುಳು ತಡಬಡಾಯಿಸಿತು.

ಕನ್ನಡ ವಿರೋಧಿ ಸಚಿವರಿಗಿತ್ತು ಗೊಂದಲ ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಕನ್ನಡ ಅಭಿಮಾನದ ದ್ಯೋತಕ. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇರೊಂದು ಕಾರಣವೂ ಇದೆ ಎಂದರು ತಿರಿಚು ನಾಲಗೆಯ ಮಂದಿ,

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅಭಿಮಾನವುಳ್ಳ ದಕ್ಷರಾದ ಆಕೌಂಟೆಂಟ್ ಜನರಲ್, ರಾಜ್ಯ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಿ, ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು, ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿಗಳು, ಅವರಿಗೆ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಇಲ್ಲದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಬೊಟ್ಟಿ ಇಟ್ಟರೇನು ಬಂತು ಎಂದು ಒಬ್ಬರು ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡರು.

ಕನ್ನಡ ಜನರ ಬಾಳುವೆಯು ಸಾಹಸಮಯವಾಗದೆ ಕನ್ನಡದ ಉತ್ಕರ್ಷ ಹೇಗಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮಿಲದ್ವಾ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು.

ಹಾಸ್ಯ ಗೋಷ್ಠಿ

ಆರವತ್ತನೆಯ ಅ.ಭಾ.ಕ.ಸಾ.ಸ. ದಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯಗೋಷ್ಠಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದು ಏಕೆ? ಅದೇ ಒಳಿತು ಎಂದು ಕೆಲವರು. ಕೊರತೆ ಎಂದು ಕೆಲವರು. ಕೊರತೆ ಎಂದು ಕೆಲವರು,

ಆದರೆ ಪತ್ತೇದಾರಿಯ ಬಗೆಗೆ ಮಾತನಾಡಿದ ಭವದೀಯನು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಂದ ಆತ್ಮುತ್ವಮ Response ಪಡೆದದ್ದು ನಿಜ. ಭವದೀಯನ ಬಗೆಗೆ ಕ. ಸಾ. ಪಾಠ್ಯ ಕ್ಷರೂ. ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳೂ ತೋರಿದ ಆತ್ಮೀಯತೆಗೆ ಅವನು ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಪತ್ತೇದಾರಿಯ ಬಗೆಗೆ ಆತನು ಹೇಳಿದ್ದು ಕೆಲವರಿಗೆ (ಕ್ಲಾಸಿಸಿಸ್ಟ್ಸ್) ಒಂದು ಸ್ಪಷ್ಟನೆಯನ್ನು ಆತನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ.

ಪ್ರಥಮ ಪತ್ತೇದಾರ ಕನ್ನಡಿಗನಾದ ಹನುಮಂತ ಎಂದಾಗ ರಾಯಾಯಣ ಪ್ರಿಯರು ತಲೆ ತಿರುವಿ ಹಿಂಸೆ ಅನುಭವಿಸಿದುದಾಗಿ ಮಿಲದ್ವಾ ಹೇಳಿದರು.

ಆದರೆ ಇಡೀ ರಾಮಾಯಣವೇ ಶ್ರೀರಾಮನ ಆತ್ಮಾನ್ವೇಷಣೆಯ ಕತೆ. ಏನು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ?

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಭವದೀಯನು ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಎರಡಂಶಗಳು ಎಲ್ಲೂ ವರದಿಯಾಗಿಲ್ಲ.

1. ಕನ್ನಡದ ವಿಮರ್ಶಕರು ಪತ್ತೇದಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆ ?

ಉತ್ತರ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಪತ್ತೇದಾರಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಇಲ್ಲ.

2. ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಿಮರ್ಶಕ ಮಿಲದ್ವಾ, ತಮ್ಮ ವಿಮರ್ಶಾ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದು ಹೀಗೆ :

ಸಮಕಾಲೀನ ಜೀವನದ ದೊಡ್ಡ ದುರಂತವಿದು : ಎಲ್ಲಿ ಷರಾಹ್ ಹೋಮ್ಸ್‌ಗಳಿರಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ, ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಪ್ರೊ. ಮಾರಿಯಾರ್ಟಿಗಳೇ ತುಂಬಿದ್ದಾರೆ.

○

ಕ. ಸಾ. ಸ.ದಲ್ಲಿ ಅಪರಂಜಿ

ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಭವದೀಯನಿಗೆ ಭೇಟಿಯಾದ ಬಹು ಜನರು, ಅಪರಂಜಿ ಯನ್ನು ಕುರಿತು ಆದರ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು.

ಶ್ರೀ ಚಿದಾನಂದ ಮೂರ್ತಿಯವರ, ಡಾ|| ಕೆ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಯವರ, ಡಾ|| ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಹಾವನೂರರ ಭೇಟಿ ಉಲ್ಲೇಖನೀಯ. ಶ್ರೀಗಳಾದ ಜಿ. ಎಸ್. ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯನವರ ಹಾಗೂ ಗೊ. ರು. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ಹೊಗಳಬೇಕು.

ದಾವಣಗೆರೆಯ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಗೋಷ್ಠಿ ಇರಬಹುದೇ ?

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಯುನೈಟೆಡ್ ಸ್ಟೇಲ್ಸ್ ಎಂಟರ್‌ಪ್ರೈಸಸ್

94-2 ಸರ್ದಾರ್ ಪತ್ರ್ಪ್ ರಸ್ತೆ

ಶೌಕತ್ ಮೊಹಲ್ಲ

ಬೆಂಗಳೂರು 560002

ಉತ್ತಮ ದರ್ಜೆಯ ಉಕ್ಕಿನ ಸರಬರಾಜುದಾರರು

ದೂರವಾಣಿ : 221107

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಬಿ. ಎಸ್. ವಿಜಯೇಂದ್ರ

ಅಸೋಸಿಯೇಟ್ಸ್

281, ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬಡಾವಣೆ, ಬೆಂಗಳೂರು 560010

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಶೃಂಗಾರ್ ಇಲೆಕ್ಟ್ರಿಕಲ್ಸ್

ಇಲೆಕ್ಟ್ರಿಕಲ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ಸ್ ಹಾಗೂ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆಯ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್ಸ್

ತುಮಕೂರು ರಸ್ತೆ, ಪಿಣ್ಯ
ಬೆಂಗಳೂರು 560 058

ದೂರವಾಣಿ : 394549 ಗೃಹ : 320984

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಕಾಶ್ಯಪ್ ಇಲೆಕ್ಟ್ರಿಕಲ್ಸ್

119/1, ತ್ರಿನಿಡಿ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್

ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ

ಬೆಂಗಳೂರು 560 003

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಎಕ್ಸ್‌ಲರ್ ಟೂಲ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಎಂಟರ್‌ಪ್ರೈಸಸ್

ಬಿ 20, 1ನೆಯ ಕ್ರಾಸ್, 1ನೆಯ ಸ್ಟೇಜ್, ಪಿಣ್ಯ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟ್

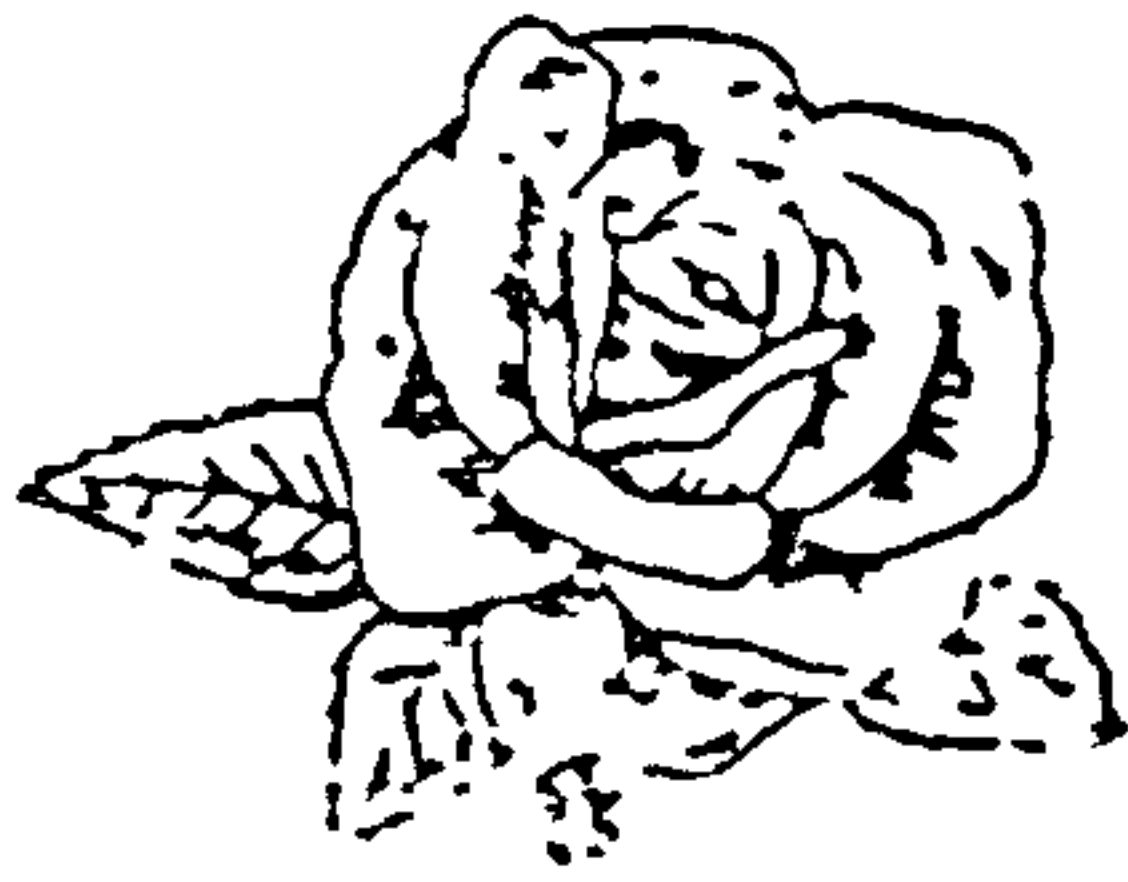
ಬೆಂಗಳೂರು 560 058

ಮಾಸ್ ಕಾಟ್ ಆಗೋ ಕೆಮಿಕಲ್ಸ್
ಪೈವೇಟ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್

93, 3ನೇ ಘಟ್ಟ,
ಪೀಣ್ಯ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎರಿಯ,
ಬೆಂಗಳೂರು-560 058.

ದೂರವಾಣಿ 395902 ತಂತಿ 'ಮಾಸ್ ಕಾಟ್' ಟೆಲೆಫ್ನ್ -845-580
ಭತ್ತ, ಕಬ್ಬು ಮತ್ತು ಗೋಧಿಯ ಬೆಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಳೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ
'ನಾಕ್ವೀಡ್' ಕಳೆನಾಶಕವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ.

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ :-

ಎಸ್. ಎಸ್ ಗಿರಿಮಾಜಿ ಅಂಡ್ ಸನ್ಸ್
[ಬೆಂಗಳೂರು]

ನಂ. 46, ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಸಬರ್ಬ್
ಯಶವಂತಪುರ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 022.

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಟರ್ನಾ-ಕೀ ಕನ್ ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ಸ್
(ಪ್ರೈ.) ಲಿಮಿಟೆಡ್
11ನೇ ಮೇನ್ ರಸ್ತೆ
ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ
ಬೆಂಗಳೂರು-560 003.

ಫೋನ್ 364118